

MR. AMEER ALI, C. I. E.

மெஸ். அமீர் அலி.

முஸ்லிம் பாதுகாவலன்,

THE "MUSLIM GUARDIAN."

புத்தகம் 6.]

மார்கழி, 1907.

[இலக்கம் 10.]

VOL 6.]

DECEMBER, 1907.

[No. 10.]

Notes by the Editor.

The Latest Critic of Islam.

We have been shown an article contributed by a gentleman, who holds a very high official position in this Island, and is famous for his literary attainments, to the Christmas supplement to one of the local dailies. In the opening paragraph of which a very strong and adverse criticism has been made of the religion preached by our blessed Prophet Mohammed on whom be everlasting peace. No doubt every individual is entitled to express his views of a foreign religion, but when a person whose official position is very high in a country ventured, even in his private capacity, to pass a bitter sarcasm on a religion professed by hundreds of thousands of the inhabitants of that country, his action would be considered by many as injudicious, to say the least. To tell the Mohammedans that their religion "was devised by the "perversity" of their Prophet, and it is "arrogant, aggressive, or cruel," is, any sensible man would think, too much specially at a time when non-Mohammedan writers on Islam have learned to speak politely of the founder of that great religion, and calmly of the beneficial results wrought by it in this world. What a striking contrast is there between the announcement of the said writer and that of another Englishman of

very great literary fame—Carlyle—who says of Mohammed: "A silent great soul, he was one of those who cannot but be earnest, whom nature herself has appointed to be sincere. . . . The word of such a man is a voice from nature's own heart. Men do and must listen to that or to nothing else; all else is wind in comparison." The Mohammedans have the consolation that though calumnies after calumnies have been levelled, by many of the Christian writers, on the devoted head of Mohammed, on whom be everlasting peace, still there have been some among them who were able to lay aside their prejudices, and consider their subject in an impartial manner. But it is not our object to reply to these marks of the writer in the said X'mas number, for we have not the desire to take serious notice of what is due, in our opinion, to mere error of judgment on the part of a gentleman to whose official personality the Mohammedans of Ceylon look for gaining many advantages under the present regime. Of the institutions of Islam polygamy and slavery are veritable stumbling-blocks to many a critic of the Mohammedan faith, and, we believe, to them the following words of Mr. Ameer Ali cannot fail to be interesting reading;—"The pre-Islamite Arabs

were like the ancient Hebrews accustomed to marry many wives. This was the natural consequence of the decimation of men in the tribal wars, for the women would otherwise have starved. The Arabian Prophet by imposing a limit to the custom, indirectly forbade polygamy but made it conformable to all stages of Society. Thus under the Republic, the homelife was patriarchal. The buying and selling of slaves was strictly forbidden, in fact human chattel-hood was denounced in the strongest terms. Only persons made captives in lawful warfare were permitted to be held in bond until ransomed: and the bondswomen and bondswomen were regarded as members of the family." Many things have happened in the Muslim world which are opposed to the spirit of Islam, but to hold the religion responsible for them is the least that is expected of the educated men. We ask, if we are to hold Christianity responsible for the dark deeds of Middle Ages and for the present evils of Christendom, how deformed that faith would appear?

**Mr. Ameer Ali
C. I. E.**

We take the following article with reference to Mr. Ameer Ali C. I. E., whose portrait we are reproducing in the present issue, from the "Times of India":—
The career and achievements of Mr. Ameer Ali, late Judge of the Calcutta High Court, are so well-known that it would be superfluous to accompany his photograph with a detailed record of the distinction won in many fields by this most able of living Mahomedan jurists, publicists and men of affairs. No Indian gentleman in England is more widely known, or regarded as a sounder authority on the varying phases of Indian life and thought than he. The striking articles he has from time to time contributed to the "Nineteenth Century" and other leading reviews are frequently given the

place of honour as constituting the most important contribution of the month. As an interpreter of Islamic history and belief and a reconciler of the Faith with modern progress and enlightenment he stands without rival in the Moslem world. The education and advancement of his own community has ever been the object of much self-sacrificing labour on his part, and a conspicuous though apparently forgotten service rendered his co-religionists was his working presidency for well nigh a generation of the Committee of Management of the largest Mahomedan endowment in Bengal. But though he served in Calcutta in varied high capacities—Magistrate, Chief Magistrate, a member of the Municipality and of the Provincial and Vice-regal Legislative Councils and on the Bench of the High Court, he has personal knowledge and experience of the whole dependency, knowing the principal language of the country and the institutions of the people, Hindu as well as Mahomedans. This knowledge arises partly from frequent travel, and partly from the way in which, when at the Indian Metropolis, he was, by reason of his great intellectual gift and soundness of judgment, made the confidant and adviser of many sections and interests. In England, since his retirement, he has been filling a no less important place in the shaping of Indian and Anglo-Indian thought, and if the young Mahomedan students there have minded their own business and almost entirely held aloof from precocious political activity which has too often inspired young Hindus with deplorable anti-English bias, this has been largely due to the influence of Mr. Ameer Ali's counsel and example of strenuous industry and single-minded thoroughness. So high is the place he fills in the estimation of his co-religionists and as a link between the civilizations of West and East,

and so great his repute, that there was a widespread belief that the Secretary of State's choice of the first Mahomedan member of the Council in India would fall on him. Though this was not the case, and some disappointment was consequently expressed, there is reason to believe that his was one of only two other names seriously considered in juxtaposition with that of Mr. Syed Husain Bilgrami. It may be, however, that some other unique distinction is in store for one whose fame is, after all, independent of official preferment or advancement. The weakness of the Judicial Committee of the Privy Council at the present time in respect to the interpretation of abstruse points of Hindu or Mahomedan Law brought before it is subject of frequent remark in legal circles. The infusion of an Indian lawyer of the great eminence of Mr. Ameer Ali would be a source of great strength, and might be expected to go far to dissipate the criticism that the Judicial Committee has not sufficient expert knowledge of customary law in this country to command from Indian suitors the absolute confidence the highest judicial tribunal of the Empire should inspire. The need for direct Indian representation on the Committee has been acknowledged by English jurists of great distinction, and this reform would in its way, be as salutary as the nomination of Indians to the Council of the Secretary of State.

Moustafa Kamel Pasha.

The following speech was delivered by Anis Bey at the general assembly of the Egyptian National Party held recently:—

Gentlemen,

I am thankful to God for having united us.

I wish to speak two words. one addressed to Moustafa Kamel Pasha, the other to all of you.

We greet you, Kamel Pasha, from the depths of our hearts for having sown and cultivated patriotism in Egypt a noble sentiment you have initiated in our souls. Yes, you are the first Egyptian who has lifted up his voice and attracted the attention of politicians abroad to the violated rights of Egypt.

It is you who have placed all your talents on the altar of your country.

You spoke and still speak in the name of, and for, the whole nation. You were the first to take the defence of your compatriots before the whole civilised world. You spent the best part of your life in struggling, taking your strength from that of God and from your powerful intelligence.

Everybody loved you, the high and the low, and I might even say the children in their mothers wombs. You defended their fathers to the best of your ability, and what increases your value in our eyes is the little heed you paid to the difficulties you met on your way and which you overcame.

You continued with success to gather about your person devoted men who will sacrifice themselves for the Father-land and will help its faithful servants; full of generous sentiments, they will be responsible for the Fatherland.

It is your voice which has been heard throughout the world. Your voice was that of Justice, above all after the Denshawai catastrophe. You have shown all who knew nothing about us, the truth about us. It is thanks to you that they help us to-day.

You refuted the accusation of fanaticism brought against you. You went to London and pronounced there your speech which honoured all Egyptians. You succeeded in attracting the eyes of humanity up-

on the proofs of injustice which we suffer from and which are buried beneath wreaths of flowers wound by clever politicians who managed to deceive a certain number of people.

You pulled asunder the veil which masked the truth. It is you who, thanks to your activity, united about you the men belonging to the National Party, in order that they may act in agreement with you all their life and with all sincerity.

I feel honoured to be among these men. We declared our sentiments within the past few days because the hour was at hand and because the Fatherland stood in need of a powerful and noble action which will develop, with the help of God, on a firm foundation thanks to our efforts and to those gathered around us.

If among these there are men who gave proofs of devotion by helping you to create two European papers I hope and I realise with joy that the National Party in its new form will realise many useful plans.

To-day we stretch out our hands in order to renew the pact which we have not betrayed in the past in order to remain for ever the devoted servants of the Fatherland, and in order to work for the welfare of the nation to which we belong.

That is what I wished to tell you, you whom I proclaim the leader of our Party. You will guide us in all matters undertaken by the Party. You will bear our banner your whole life. And I believe there is no one present who will contradict me. Is it not so, gentlemen?

Cry with me, gentlemen: Long live Egypt! Long live the National Party! Long live its leader Moustafa Kamel Pasha!

As for what I wished to tell you, members of the Party here present today or absent, it was simply an exhortation that you would always remain united, that you would persist in the road you have chosen, that you would be prudent, and not hurry over what you have to do, to be patient and untiring, and not to thwart the plans of any who serve their Fatherland with us, however much the principles which advise them differ from our own, and finally, that you will wisely advise those who have been misled.

Let us arrange matters so as to lift up our voices in unison in order that our claims may be heard. Let us move away from those whose principles change with their ambitions. Let us follow the example of true men. It is upon such generous principles unmingled with thoughts of trouble and violence, that, thanks to God, we will be able to establish the independence of our Fatherland. Moreover, all brave and true men will aid us and help us.

The foremost of our duties is to be convinced that our Party will only be powerful if it is led by the hand of God. Consequently it is God's Party. It is invincible. Our Party is the Party of violated justice. As you know, gentlemen, God is one, the Fatherland is one, Let us be united and have our faith in God and in the service of our country! Let us save no trouble in endeavouring to uplift the Fatherland!

I conclude by asking God to fortify us, to strengthen our will and to guide us in the service of our country.

صحیح بخاری

ஸஹீஹ் புகாரி.

கனம், முகிபித்தீன் சாகிபு அக
மதுலெவ்வை ஆலிம்சாகிபு
அவர்களால் முஸ்லிம்
பாதுகாவலனுக்
காய் மொழி
பெயர்க்
கப்பட்டது.

(தொடர்ச்சி.)

கல்வியைப் பற்றியது.

மகா கருணையும் இரக்கமுமு
டைய அல்லாவின் திரு நாமங்
கொண்டு,

உங்களுள் ஈமாஜ் கொண்டவர்
கட்கும் அறிவு கொடுக்கப்பட்ட
வர்கட்கும் அல்லாஹ் தஆலா
மேம் பதவியைக் கொடுப்பான்.
அல்லாவாகிறவன் நீங்கள் செய்
பும் “அமல்களை” மிக அறிந்த
வன் என்றும், நாயனே அறிவை
எனக்கு அதிகப்படுத்து என்று
முகமமதே நீர் சொல்லும் என்
றும் வலலநாயன் திருவுளம்பற்
றியிருக்கிறான்.

அபிஹுமைறா றளியல்லாஹு
அன்கு சொன்னதாக அத்தா யி
புலு யஸாரைத் தொட்டிம வரப்
பட்டிருக்கின்றது. நபிசல்லல்லா
ஹு அலைஹிவசல்ல மவர்கள் ஒரு
கூட்டத்திற் பேசிக்கொண்டிருக்
கும் போது ஒரு அறபி அவர்க
ளிடத்திற்குவந்து உலகமுடிவை
ப்பற்றிக் கேட்க மருஸ்சல்லல்லா
ஹு அலைஹிவசல்ல மவர்கள் அக்
கூட்டத்தவர்களோடு பேசிக்கொ

ண்டு நடந்தார்கள். அப்போது
ஆக்தம்றாஹுட் சிலர் அம்மனித
ன் கேட்டதை நாயகம் பொருத்
தமற்று விடை பகராமல் நடந்த
னரென்றும், இன்னுஞ் சிலர் அ
து நாயகமவர்கட்குக் கேட்கப்ப
டவில்லை யென்றும் சொன்னார்
கள். மருஸ் சல்லல்லாஹு அலை
ஹிவசல்ல மவர்கள் பேசியுமிருந்
தபிறகு என்னிடத்திற் தற்போது
உலகமுடிவைப்பற்றி வினவிய ம
னிதன் எங்கே போய்விட்டனர்
என்று கேட்க இடேதா விருக்கின்
றேன் அல்லாவுடைய மருஸே
என்று அம்மனிதன் கூறினார்.
அப்போது பௌத்திரப் படுக்
தும் ஒன்றைப் பழுதாக்கப்பட்டு
தாயின் உலகமுடிவை வழிபார்த்
திரும் என்று பகர்ந்தார்கள். அ
தைப் பழுதாக்குதல் எவ்வாறெ
ன்று அம்மனிதன் பெயர்ந்துவ்
கேட்க ஒருகருமத்தை அல்லது
ஒரு உத்தியோகத்தை அதுக்கு
ப்பாத்திய மில்லாதவனின் கை
யில் கொடுக்கப்பட்டுதாயின் உல
கமுடிவை வழிபார்த்திரும் என்
று நாயக மவர்கள் திரும்பவும்
பகர்ந்தார்கள்.

அப்தில்லா இபுனு அம்மைத்
தொட்டிம் வரப்பட்டிருக்கின்ற
து, ஒரு பிரயாணத்தில் நபிசல்
ல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்ல மவர்க
ள் எங்களைவிட முந்திச் சென்றா
ர்கள். பிறகு நாங்களும் அவர்க
ளைப்போய்ச் சேர்ந்தோம். தொ
ழுகையின் நேரம் வந்தது. நாங்க
ள் “வளு”ச் செய்து கால்களைக்
கழுவும்போது “வைல்” என்னு
ம் நாகமசிறிது குதிகாலை நன்
றாய்த் தேய்த்துக் கழுவாதவர்க
ளுக்கென்று நாயக மவர்கள் இர
ண்டு முறை அல்லது மூன்று மு
றை உரத்த சத்தமாய்ச் சொன்
னார்கள்.

இபுனு உமரைத் தொட்டும் வரப்பட்டிருக்கின்றது, ஒருபோது நசூல் சல்லல்லாகு அலைவறி வசல்லமவாகள் மரங்களில் நின்றும் ஓர் மாமிருக்கின்றது அதன் இலைகள் விழாது அதோர் முஸ்லிமுக்கு உதாரணமா யிருக்கின்றது, அந்த மரம் எதுவென்று எனக்குச் சொல்லுங்க ளென்று வினவ ஆங்குற்றாரனேகர் காடுகளிலுள்ள பலமரங்களையும் எடுத்ததுக் கூறினார்கள். அப்பதில்லா சொல்கிறார் அது ஈத்தமரமென்று என்னுடைய மனநிலை தந்தையினும் நான் வயதிற்பிறைந்தவனாதல் பற்றி வெட்கமுற்றுமெளனமாயிருந்துகொண்டேன். மனிதர்கள் அது என்ன மரமென்று அல்லாவுடைய நசூலே எங்களுக்குச் சொல்லுங்கள் என்று கேட்டு நின்றார்கள். அதற்கு நாயகமவர்கள் அது ஈத்தமரமென்று திருவுளம்பற்றினார்கள்.

சர்க்கிபுனு அப்தில்லா இபுனு அபிநிபு அவர்களைத் தொட்டும் வரப்பட்டிருக்கின்றது அனஸிபுனு மாஸிக்கு சொன்னார்கள் பள்ளிவாசலில் நபிசல்லல்லாகு அலைவசல்லமவர்களுடன் நாங்கள் இருக்கும்போது ஒட்டகையொன்றின்மீது ஒரு மனிதன் வந்து அவ்வொட்டகையை விட்டுக் கீழிறங்கி அதை யோரிடமாய்க் கட்டிவிட்டு எங்களுள் வந்து பிரவேசித்தனர். அந்நேரத்தில் நாயகமவர்கள் எங்கள் மத்தியில இருக்க மனிதர்கள் அவரைச் சூழி இருந்துகொண்டிருந்தார்கள். அம்மனிதன் வந்து உங்களுள் முகம்மசென்பவர் யாரென்று வினவினார். அதற்கு நாங்கள் இதுதொழிநுக்கின்ற வெண்மைநிறம் பொருந்திய இம்மனிதரெனச் சொன்னோம். அப்போது அம்மனிதன் அப்துல் முத்தபிபின் மகனே

என்று நாயகத்தை விழித்தார். அதற்கு நாயகமவர்கள் ஆம், மெய்தான் என்று மாறுத்தாரமபகர்ந்தார்கள். அப்போது அம்மனிதன் உங்களிடம் சில வினாக்களைக் குறித்துக் கடுமையாய்க் கேட்கின்றேன், என்னைப் பற்றித்தாங்கள் ஏதும் நினைக்கக்கூடாதென்று நபிஸூயக மவர்களைவேண்டிக் கொள்ள, அதற்கென்ன உமக்கு விருப்பம்" எனதைப் பற்றிகேட்கக் கூடுமென்று நாயகம சொன்னார்கள். அப்போது அம்மனிதன் உங்களுக்கு முன்னுள்ள நபிமாரகளுடையவும் உங்களுடையவும் நாயனைக்கொண்டு சத்தியமாய் உம்மிடக கேட்கிறேன், ஸர்வ மனிதர்கட்கும் நசூலாய் உம்மை அனுப்பிவைத்தவன் அல்லாவா? என்று கேட்டனர். நாயனே ஆம். என்று பகர்ந்தார்கள். மீண்டும் அல்லாவின் பேரில் சத்தியமாக இரவு பகலாய் ஐந்து நேரத் தொழுகைகளைத் தொழுது வரும்படித் தங்களுக்குக் கற்பித்தவன் அல்லாவா? என்று கேட்டார். நாயனே ஆம் என்றார்கள். திருமபவும், இம்மாசம் நேரன்பு வைக்க உங்களுக்குக் கற்பித்தவன் அல்லாவா? என்று கேட்டார். நாயனே ஆம் என்றார்கள் திருமபவும், அல்லாவின் பேரில் சத்தியமாக எங்கள் ஐகவரியவாங்களில் நின்றும் இந்த (சதக்கா) தருமத்தை யெடுத்து எங்கள் தரித்திரர்கட்கு அதைப் புகூர்ந்து கொடுக்கும்படி உங்கட்குக் கற்பித்தவன் அல்லாவா? என்று கேட்டனர். அதற்கும் நாயனே ஆம் என்றார்கள். அப்போது அம்மனிதன் நீர் கொண்டுவந்திருக்கும் மார்க்கத்தைக்கொண்டு நானும் நமான் கொண்டேன். இனி என்னுடைய கூட்டத்தவர்கட்கு நான்

ஒரு தூதாயிருப்பேன என்று சொல்லி, நானே “பனி ஸீஸ்துபுனு பக்ஷுடைய சகோதரான னமா மிபுனு தீஸ்பா” வென்று தன்னைத் தெரிவித்தார்.

உபைதில்லா இபுனு அப்துல்லா இபுனு மஸ்ஹுதைத் தொட்டிம் வரப்பட்டிருக்கின்றது அவர்கட்கு அப்துல்லா இபுனு அப்பாஸ் தெரிவித்தார். மருல் சல்லல்லாகு அலைஹிவ சல்லமவர்கள் ஒருபோது “பஹுமைன்” தேசாதிபதிகு ஒரு மனிதன்மூலமாய்த் தங்கள் நிருபமொன்றை அனுப்பி வைத்தார்கள். அந்நிருபத்தை மேற்குறித்த தேசாதிபதி “கிஸ்ரூ” அரசன் வசம் கொடுக்க அவன் அதை வாசித்தபின்னர் கிழித்தெறிந்து விட்டான். மருல் சல்லல்லாகு அலைஹிவ சல்ல மவர்கட்கு இந்தச்சங்கதி எத்தியபோது அவ்வரசனையும் அவனைச் சேர்ந்தோரையும், பலவகையாய்க் கிழித்தெறியும்படி அல்லாஹுத்தஆலாவிடம் பிரார்த்தனை செய்தார்கள்.

அனஸிபுனு மாலிக்கைத் தொட்டிம் வரப்பட்டிருக்கின்றது, நபிசல்லல்லாகு அலைஹிவ சல்ல மவர்கள் கடிதமொன் றெழுத நாடியபோது தங்களது முத்திரைவைக்கப்படாத் கடிதத்தைத் தகவருடையதென்று ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது என்று சொல்லப்பட்டதால், வெள்ளியில் கொத்தப்பட்டுள்ள மோதிரமொன்றை நாயகமவர்கள் முத்திரைவைக்கின்றவர்களா யிருந்தனர். அதில் முகம்மது மருலுல்லாஃ என்று கொத்தப்பட்டிருந்தது. அம்மோதிரம் நாயகமவர்களின் கையில் இருக்கக்கண்டேன் என்று அனஸ் மறியல்லாகு அன்ரு சொன்னார்கள்.

அபிவாக்கி துல்லீதிய்யைத் தொட்டிம் வரப்பட்டிருக்கின்றது ஒருபோது மருல் சல்லல்லாகு அலைஹிவ சல்லமவர்கள் அநேக மனிதர்களுடன் பள்ளிவாசலில் இருக்குமபோது மூன்று பெயர் அங்கு வந்தார்கள். அவர்களுள் ஒருவர் அக்கூட்டத்தில் ஓர் பக்கமாயுள்ள இடையொன்றில் போய் இருந்துகொண்டார். மற்றொருவா அக்கூட்டத்தின் பிற்பக்கமா யிருந்து கொண்டார், மூன்றாவதானவா திருமபிப்போய் விட்டார். மருல் சல்லல்லாகு அலைஹிவ சல்ல மவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்ததை விட்டுப் பிரிந்தபொழுது மூன்று பெயரைப்பற்றி உவகட்குத் தெரிவித்திறேன் என்று சொல்லிச் சொன்னார்கள், அம்மூவருள் ஒருவர் அல்லாகுத்தஆலாவிடம் சரணமடைந்தார். அல்லாகுத்தஆலா அவரை ஏற்றுக் கொண்டான். மற்றொருவர் நாணப்பட்டு பிற்பக்கமா யிருந்துகொண்டார். மூன்றாவதானவர் அல்லாகுத்தஆலா அவரை மறுதலித்தது விட்டான் என்று பகர்ந்தார்கள்.

அப்துல் மகுமானிபுனு அபிபக்ரூ தங்கள் தகப்பனரைத் தொட்டிம் தெரிவித்தார். நபிசல்லல்லாகு அலைஹிவ சல்லமவர்கள் ஒருபோது தங்கள் ஒட்டகமீதிருந்தார்கள். ஒரு மனிதன் அதன் கடிவாளத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு நிற்க, நபிநாயகம் இதுவென்ன தினமென்று வினவினார்கள். நாயகமவர்கள் அத்தினத்திறகு வேறுபெயர் வைப்பாராகவென்றெண்ணி பேசா திருத்தோம். இது “ஹஜ்ஜு”ப் பெருநாள் தினமல்லவா? என்றார்கள். ஆம் என்று சொன்னோம். இதுவென்ன மாசமென்று கேட்டார்கள். அதற்கு வேறு பெயர் வை

ப்பாசனென் மெண்ணிப் பேசா திருந்தோம். இது “துஸ்ஹஜ்ஜி” மாசமல்லவா? என்றார்கள். ஆம் என்று சொன்னோம். அப்போது நிச்சயமாய் உங்களுடைய இரத்தங்களை யேரட்டுவதும், உங்களது காசுபணங்களைக் கொள்ளையாடுவதும், உங்களது மகிமைகளைக் குலைப்பதும், உங்களுக்கிடையே ஹராமா யிருக்கும். அவைகளோ இந்த உங்களுடைய நகரிலேயும், இந்த உங்களது மாசத்திலேயும் உள்ள இந்த உங்களது தினத்தினுடைய மகிமையைப் போன்றிருக்கின்றன. ஆதலின் இங்கு சமூகந் தந்தவர்கள் சமூகந் தராதவர்களுக்கு இதைத் தெரிவிக்கவும். நிச்சயமாய் இங்கு சமூகந் தந்தவன் அவனிடத்தே இதை மனப்பாடம்பண்ணிக் கொள்பவனுக்குத் தெரிவிப்பானென்று நினைக்கின்றேன் என்று நாயகமவர்கள் பகர்ந்தார்கள்.

அறிந்துகொள் அல்லாவைத் தவிர நாயனில்லையென்று அல்லாகுத்தஆலா திருவுளம்பற்றி யிருப்பதிலு, அறிந்துகொள் என்று அவன் அறிவைக்கொண்டு தொடக்கி யிருப்பதால், அறிவாகிறதா சொல்லையும், செயலையும் விட முற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றதென்பது குறுஆனைக்கொண்டு அத்தாட்சிப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றது. கல்விமாண்களாகிற வர்கள் அவர்களே தீர்க்கதரிசிகளின் சுதந்திரர்கள். கல்வியையே தீர்க்கதரிசிகள் சுதந்தரப்பொருளாய் வைத்துவிட்டுப் போனார்கள். அதை யெடுத்துக் கொண்டவன் அதிகமான பெறுபேறைப் பெற்றுக்கொள்வான். கல்வியைப் பெற அப்பாதையில் நாடிச்சென்றவனுக்கு சுவர்க்கத்தின் பாதையை அல்லாகுத்தஆலா இலகுவாக்கிக் கொடுப்பான். அல்

லாகுத்தஆலாவினது அடிமைகளுள் கல்விமாண்களே அல்லாவைப்பயந்து நடப்பவர்கள் என்றும், கல்விமாண்களே அல்லாது யுகித்தறிய மாட்டார்கள் என்றும், மண்ணுலகி விருக்கும் போது நீதமான சொல்லை ஏற்றுக் கொள்கின்றவர்களாய் இருந்தோமாயின், சுட்டுக்கரிக்கும் நரக ஆக்கினைக்கு ஆளானவர்களின் தொகையுள் இன்று நாங்க இருக்கமாட்டோம் என்று நரகவாதிகள் கியாமநாளில் சொல்லுவார்களென்றும் வல்லநாயன் கிருவுளம்பற்றி யிருக்கின்றார்.

அல்லாகுத்தஆலா ஒரு மனிதனைக்கொண்டு நன்மையை நாடுவானாயின் அவனுக்கு மார்க்கத்தை விளங்கப்பண்ணுவான் என்று நபிசல்லல்லாகு அலைஹிவசல்லமவர்கள் கிருவுளம்பற்றி யிருக்கின்றார்கள்.

நபிசல்லல்லாகு அலைஹிவசல்லமவர்களிடத்தில் நான் கேட்டிருந்த ஒரு சொல்லை வெளிப்படுத்த நாடுவேனாயின் என்னுடைய பிடரியை நீங்கள் வெட்டியபோதிலும் அது வெட்டுப்பட முன்னிதாய் வெளிப்படுத்தி வைப்பேன் என்று அபூதர்ரு பகர்ந்தார்கள்.

கல்விபைச் சிறிது சிறிதாய்ப் படிப்பூட்டுகிறவர்களாகவும், மார்க்கத்தை அறிந்தவர்களாகவும், கல்விமாண்களாகவும் நீங்களிருந்துகொள்ளுங்கள் என்று இபுனு அப்பாஸ் பகர்ந்தார்கள்.

இபுனு மஸஹது அவர்கள்த் தொட்டும் வரப்பட்டிருக்கின்றது, நம்போதனைகளை நெடுநாளும் மிகுகியாபச் சொல்லிவருகின்றதில் நாங்கள் சடைவுறுவோமென்று நபிசல்லல்லாகு அலைஹிவசல்லமவர்கள் அதனைப் பொருத்தமற்று நாளடைவிற்கு சிறிதுசிறி

றிதாய் நற்போதனைகளைப் போதித்து வருகின்றவர்களா யிருந்தனர். நபிசல்லல்லாகு அலைஹிவசல்லமவர்கள் திருவுளமபற்றியதாக அனஸ்றவியலலாகு அன்கு அவர்களைத் தொட்டிம அபுத்தையாரு தெரிவித்தார், யிருதுவாய்ச் சொல்லுங்கள், வருத்தப்படுததாதீர்கள், நற் சமாசாரங்கூறுங்கள், விரைந் தோடாதீர்கள் என்று அபிவாயிலைத்தொட்டிம் வரப்பட்டிருக்கின்றது. அப்துல்லா என்பவர் ஐந்துநேரங்களிலும் மனிதர்கட்கு நற்போதனைகளைப் போதிக்கின்றவர்களா யிருந்தனர். அபிபோது ஒரு மனிதன் அப்துலறகுமாலின் தகப்பனே என்று அவரை விழித்து முழுநாட்களிலும் எங்களுக்கு நற்போதனைகளை உணர்த்தி வருவீர்களாயின் மிக்க நல்லதென்று சொன்னார். அதற்கவர் அவ்வாறு சொல்வதை நாயகமவர்கள் என்னைத் தடுக்கவில்லையா? என்று சொல்லி உங்கட்கு நீளமாய் நற்போதனைகளைப் போதிப்பதால் நீங்கள் வெறுப்படைவதை நான் பொருத்தமற் றிருக்கிறேன். நான்கள் வெறுப்படைவதைப்பயந்து நபிசல்லல்லாகு அலைஹிவசல்லமவர்கள் சிறிது சிறிதாய் நற்போதனைகளைப் போதித்து வருததைப்போன்று நானும் உங்களுக்குப் போதித்து வருகிறேன் என்று சொன்னார்கள்.

ஹுமைதிபுனு அப்துல் றகுமான் சொன்னதாக இபுனு சிஹாபைத் தொட்டிம் வரப்பட்டிருக்கின்றது, ஒருபோது மஆவியா எவகளுக்கு நற்போதனைகளை உணர்த்திவருந் தருணத்தில் அவர் சொல்லக் கேட்டேன் அல்லாகுத்தஆலா ஒரு மனிதனைக் கொண்டு நன்மையை நாடுவானாயின் மார்க்கத்தை அவனுக்கு வி

ளங்கப் பண்ணுவான் என்றும்; நானே அறிவைப் பகிரங்கப்படுத்துகிறவன், அதையுங்கட்கு உபயோகிப்பவனாகிறவன் அல்லாவே, இந்த உமமத்துகள் அல்லாவுடைய ஏவலில் தரிப்பாயிருக்கக்கடவர், அங்கன மிருப்பவர்களை அவர்கட்கு மாறாய் நடப்பவன் காயப்படுததமாட்டான் என்றும் நபிசல்லல்லாகு அலைஹிவசல்லமவர்கள் திருவுளமபற்றக்கேட்டிருந்தேன் என்று சொன்னார்கள்.

உமது மறியலலாகு அன்கு சொன்னார்கள் நீங்கள் தலைவர்களாய் நியோகிக்கப்படமுன் மார்க்கத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள் நிசையமாய் நபிசல்லல்லாகு அலைஹிவசல்ல மவர்களின் “அஸ்ஹாபுகள்” அவர்களது வயோதிபகாலத்திலும் கலவியைக் கற்கின்றவர்களா யிருந்தனர் என்று.

இபுனு அப்பாஸைத் தொட்டிம் வரப்பட்டிருக்கின்றது. அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒருபோது றகுல் சல்லலலாகு அலைஹிவசல்லமவர்கள் என்னை அணைத்துக்கொண்டு நாயனே இவருக்கு குறுஆனைப் படித்துக்கொடு வென்று சொன்னார்கள்.

(இன்னும் வரும.)

அபிப்பிராயம்.

—:0:—

“முஸ்லீம பாதுகாவலன்”: இப்புத்தக உடிவமைந்த உத்தம பத்திரிகை மாநந்தவருது, சென்னையிலுள். அததியந்த மித்திரரொருவருக்கு வருகின்றது. இதனை யான கண்ணூற்று வரசிக்குந் தோறும் அளவிறந்த ஆநந்த மடைகின்றேன். யான் இப்பத்தி

ரிகையைக் கண்ணுற்ற ஆரம்பப்
திலேயே இதற்கென்று என்ரு
லொரு விஷயமேனு மெழுதற்கு
ப் பலகாற் கருதியும் அவ்வனம்
விடாது, அடிக்கடி யெனக்குள்ள
பல தொல்லகளுந் தடைபுரிந்து
கின்றன.

கிடக்க, இப்போது ஒரு சிறி
துச் சமயம் நெர்த்தமையால்,
இதனைப்பற்றி யுண்டான என்
உள்ளக்கிடக்க யிற்தெனச் சுரு
க்கி வெளியிடுகின்றேன்.

பத்திரிகை யின்ன தென்பது
உம், அதனு லுண்டாகும் பலன்
இனையவென்பது உம், பலபத்தி
ரிகைக் கண்ணும் பல சான்றோ
ரா லெழுதப்பட்டிக் கிடத்தலின்
யானு மதுபோல் இவ்வெழுதுவ
து அத்தனையவசரமன்று. ஆயி
னும், இம் முஸ்லீம் பாதுகாவல
னுக்குண்டாய் விளங்கும் நல்லி
லகூணங்களுட் சிலவற்றை மா
த்திரம் சொல்லின்றேன்.

இம்முஸ்லீம் பாதுகாவலன்
தேச சமரசாரங்கள் சிறிதே சம
ந்துவரினும், கலீபத்துல் இஸ்
லாம் சுல்த்தான் அப்துல் ஹமீ
துகான், ஷெய்கு அப்துல்லாரு
யிலியம்பே அபந்தி முகலிய ப
ல சுனமிக்க மீமகாயிகளின் சரித்
திராதி பிராதிவிற்பப் படங்களு
டன் உதுமானிய விராச்சிய சமா
சாரவகளோடு முஸ்லீம்களுக்கு
இன்றியமைப் பலவகை நல்லிஷ
யங்களைப் பெரிதுஞ்சுமந்து வரு
கின்றமை யார்க்கும் பலன்றா
மவிராகு. இதற் காரணப்படும்
விஷய மொவ்வொன்றும் சொ
ல் வண்மை, பொருள் வண்மை
வாய்ந்து பேரறிவு கொளுத்துவ
தாயிருத்தலின், இதனை எழுது
வார் கல்விகைகளின்களின் முதிர்
ந்து சிறந்த பண்டித சிகாமணி
யாயுள்ளா ரென்பதை இதுவே
நன்குணர்ந்து கின்றது. இத்த

கைய அருந்திவாய்ந்த பண்
டிதோத்தமரா லெழுதப்படு யிப்
பத்திரிகை, இம்மைமறுமைகளு
க்கு இன்றியமையாச் சாதனமா
யிருக்கின்றது. முடிவாய்ச் சொல்
லுமிடத்து இம் முஸ்லீம் பாது
காவலன், கல்வியை வளர்ப்பது
ம், நல்லறி யூட்டுவதுமா யிருத்
தலோ டமையாது, படித்தற்கி
னிமையும், மனத்திற்குப் பெரும
கிழ் தருவதுமா யுள்ளதென்றே
வலியுறுத்திச் சொல்கின்றேன்.
இத்தனை யருமைவாய்ந்த இம்மு
ஸ்லீம் பாதுகாவலன் ஓற்றைத்
தாராலன்றிப் புத்தக வடிவுற்றி
ருத்தலால், படிக்கத் தெரிந்தா
ரெவர் கையினும் புதிது புதிதா
யிருத்தல் முக்கிய கடமையாமெ
ன்பதில் ஒருசிறிதும் ஐயமில்லை.

இதன் அருந்தகைமையைப் ப
ற்றிப் பின்னும் பின்னும் விசே
ஷித்து எவ்வளவெழுதினு மமை
யும். அவற்றையெல்லா மொழி
ந்து இனி யென் உண்மையான
உள்ளக் கிடக்கையை இம்மட்
டோடு முடிக்கின்றேன்.

இவ்வனம்,

செவ்வல்மா நகரம்

எம். ஏ. ரெயினமுகம்மதுப்
பாவலன்.

சென்னை. 14-12-07.

அலதீன் பேயின் கதை.

322ம் பக்கத் தொடர்

லய்லாவும் அவளின் இரு
தோழிகளும் ஓடுவதை ஆர்மீனி
ய வயோதிபன் பார்த்துக்கொண்
டிருந்தது வரையிற் சொன்
னோம்.

லய்லாவும் அவளின் ஏவற்கா
ரப் பெண்களும் தம் குதிரைகளை
நடத்திக்கொண்டு போன தன்

மையைக் கண்ட வழிப்போக்கர்கள் அவர்கள் சவாரிசெய்த சாமார்த்தியத்தை வியக்காதிருக்க மாட்டார்கள். மின் கிறேலியாவின் நட்சத்திரம தனக்குண்டாகப் போனதாய் எண்ணிக்கொண்ட ஆபத்திலிருந்து ஒசிம்பொழுது அப்பெண்கள் தங்கள் செல்லும் பாதையைக் குறிப்பாய்க் கவனிக்கவில்லை. இரு பாதைகள் சந்திக்கிற இடம் வந்தபொழுது ஸய்லா யாரும் தன்னைப் பிந்தொடர்ந்தவரின் பிடித்துக்கொள்ளாதிருக்கும் பொருட்டு வோர் குறுக்கு வழியாய்த் திரும்பி விட்டனர். அவளின் குதிரையிகக் களைத்திருப்பதாய்த் தோன்றியதால் அதனை ஸய்லா மெல்ல நடத்த, அவளின் தோழிகளும் தம் குதிரைகளை மெல்ல செலுத்திக்கொண்டு சென்றார்கள். இன்னும் சில நிமிஷங்களில் அவர்கள் தம் குதிரைகளை நடையிற் செலுத்திக்கொண்டு போகையில் ஸய்லா தனது வேலைக்காரப் பெண்களுக்கு அவர்க ளறியத் தேடிய விளக்கங்களைச் சொல்லக்கூடியவளா யிருந்தனர்.

ஸய்லா "பெண்களே சந்தேகமின்றி எனது அதிகுசமான செய்கை யுங்களுக்கு அச்சத்தையும் மயக்கத்தையும் தந்திருக்கலாம். ஆகிலும் நீங்கள் தப்பிக்கொண்ட ஆபத்தைக் குறித்து உங்களுக்கு அற்பசந்தேகமே யுண்டாயிருக்கலாம். நான் இப்பொழுது சொல்லப் போகிற திடுக்கத்தை யுண்டாக்கத்தக்க செய்தியைக்கேட்டுதற்கு ஆயத்தப் படுங்கள். அந்தமட்டு விரியத்தைக் காட்டியவரும், நீங்களிருவரும் வியந்துகொண்டபார்வையையுடையவரும், நம்பிக்கையை யுண்டாக்கத்தக்க பேச்சுகளையும் குணங்களையும் உடையவரும், ஓர் பிரதா

ன துருக்கிய துரைமகளின் உடையைத் தரித்திருந்தவருமான அந்த வாஸிபன் பயங்கரமான கைரிகர்மானே யன்றிப் பின்னொருவரல்ல" என்று கூறினள்.

இதைக் கேட்டவுடன் ஸய்தாவும் ஆயினாவும் அச்சத்தால் பேசக்கூடாதவர்களாயிருந்தார்கள். ஸய்லா "ஆம் நேற்றிரவு எனது அறைக்குள் துழைந்து எனது மோதிரத்தைக் களவெடுத்தவன் நாங்கள் பிரயாணஞ் செய்யும்பொழுது எங்கனோடு காவலாய் வந்த அந்த வாஸிபனே" என்று பகர்ந்தனர்.

ஸய்தா "ஆண்டவனான பெருமாட்டியே இதை நீங்கள் எப்படிக்கண்டுகொண்டீர்கள்" என்று வினவினாள்.

அப்பொழுது ஸய்லா தங்கள் வழியில் இரு பிச்சைக்காரர்களைச் சந்தித்ததையும் அப்பொழுது னாஸிப உதுமானியருடைய பண்ப்பையிலிருந்த பொருட்கள் கீழே விழுந்ததையும் தமது கன்னிகைகளுக்கு நினைப்பூட்டிவிட்டு "அப்பொழுதே யான் எனது மோதிரத்தைக் கண்டேன். அப்பொழுது எனக்கு அச்சமும் ஆச்சரியமும் உண்டுபட்டன. நான் மோதிரத்தைக் கண்டேனென்று கைரிகர்மான் எண்ணு திருக்கும்பொருட்டு யான் எனது முகக்குறியை மாற்றிக் கொண்டேன். அவன் முன்போலவே என்னைப் பின்னும் தயவாய்ப் பாலித்ததால் யான்மோதிரத்தைக் காணவில்லையென்ற நம்பிக்கையவனுக்குண்டா யிருந்ததென்று யான் நிச்சயித்துக் கொண்டேன்" என்று கூறினள்.

ஸய்தா "அவ்வளவு இளமையிலுள்ள வொருவன் அவ்வளவு குற்றஞ் செய்தவ னென்று எண்ணலாமா" என்றாள்.

ஆமினா “அவனின் ஏவல்காரர்களின் காவலில் நாங்கள் பத்திர முள்ளவர்களாயிருந்தோமே” என்றாள்.

ஸய்தா “மோதிரத்தைப் பற்றிய காரியம் சம்பவப்பற்றி முன்னுமொரு சிறு பிரதான காரியம் சம்பவித்தது. யான்தோற்றத்தில் துறுக்கியாயிருந்தவரோடு பேசும்பொழுது கைரி காமாணைக்குறித்தேன். அப்பொழுது அவர் தூதனமான வோசையில பேசியதால் யான் அவரின் சொல்லைக் கவனமாய்க் கோட்டேன். அவரே பெயர்பெற்ற கரிலாகள் என்று அப்பொழுது யான் சந்தேகிக்கவில்லை. அவர் எனது அச்சத்தைத் தணித்தனர். கைரிகர்மானை யஞ்சாதிருக்கும்படி என்னை கற்பித்தனர். யான் அந்த பயங்கரமான காளனை யுங்களுக்குத் தெரிவிக்க வில்லையென்று அவருக்கு அறிவித்தபொழுது அதை யவர் ஒத்துக் கொண்டனர். இப்பொழுது அந்த உண்மையை யுங்களுக்கு மறைக்கவேண்டிய தில்லை. அந்த உண்மையாகிறது நாங்கள் நேற்றிரவு தங்கியிருந்த விடுதி வீட்டின் எஜமான் எனக்கு எச்சரிக்கை கூறினாரென்பது வே. மேலும் யான் கைரிகாமானின் இலக்கணங்களை யறிந்திருந்ததால் அவர் கீழே தரவெசயலாய் போட்ட மோதிரத்தைக் கண்டவுடன் என்பக்கமாய் சுவாரசியத்தவரே கைரிகர்மான் என்று யான் அறிந்துகொண்டேன்” என்று மொழிந்தாள்.

ஸய்தா “அருமையுள்ள பெருமாளடியே, நீங்கள் இந்தச் செய்தியை ஆர்மீனிய மோல்காரனுக்கு ஏற்றிவிக்கவில்லை. அப்படி அறிவித்திருந்தால் கைரிகர்மான் இப்பொழுது கைதியாய்ப்பிடிக்கப்பட்டு இப்பொழுது ஆக்கி

ணையைப் பெற்றுக் கொள்ளுதற்கு ஆயுத்தமுள்ளவனாக இருப்பான்” என்றாள்.

ஸய்தா “ஸய்தாவே நாங்கள் ஓடா பொழுது எங்களை யென்ன துன்பம சுற்றியிருந்த தென்பதை நீயறியமாட்டாய். அந்த ஆர்மீனியன் கைரிகர்மானால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவனென்பதில் அல்லது அவனோடு சம்பந்தப்பட்டவனென்பதில் சந்தேகமில்லை. நாங்கள் விடுதி வீட்டில் சேர்ந்த பொழுது சம்பந்திவிருந்தவோர் அழகிய சிறு வீட்டையான் கண்டு அதனை யெங்கள் விடுதிக்கெடுக்கலாமா வென்று விசாரித்த பொழுது அதன் சொந்தக்காரர்தானையென்று அந்த ஆர்மீனியன் தெரிவிக்கவே தோற்றத்தில் உத்தானியராயிருந்தவன் எங்களுக்காய் அவனோடு பேசுதற்குக்குறுக்கிட்டதை நீங்கள் காணவில்லையா? மேலும் அந்தவயோதிபனுள் ஆர்மீனியன் மூன்று பாதுகாப்பற்ற பெண்களுக்குத் தீங்குசெய்தற்கஞ்சியோ வேறு காரணத்தாலோ சந்தேகித்துக் கொண்டிருந்தபொழுது கைரிகர்மான் குறிந்து ஏதோ மெல்ல செல்லவே அந்த ஆர்மீனியன் தான் செய்யவேண்டிய வேலையைத் தீராமானித்துக் கொண்டதை நீங்கள் கவனிக்கவில்லையா” என்றாள்.

ஸய்தா “ஆம், எனது துணை சாரணியே, நான் இதையெல்லாம் கண்டேன்” என்று கூறினள்.

ஆமினா “நானும் அப்படியே கண்டேன். ஆகிலும் பரிசுத்தமான பத்தர்களினுணை நான் சந்தேகிக்கவே யில்லை” என்றாள்.

“கன்னிகைகளே, அப்படியே இந்தவுலகத்தில் நாங்களபாதுகாப்போ டிருக்கின்றோமென்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது ஆபத்துகளால் சூழப்பட்டிரு

க்கின்றோம், கரிலா கள்ளன் எம்
களுக்கு என்னசெய்ய நாடினா
னென்று என்னால் உத்தேசிக்கக்
கூடாது, ஆகிலும் அவன் துரோ
கஞ் செய்தற்கு வுத்தேசித்தா
னென்பதைச் சந்தேசிக்கக் கூடா
து. நாங்கள் தப்பிக்கொண்டதற்
காய் எங்களுக்கே சோபனங் கூ
றிக் கொள்வோம். கன்னிகைக
ளே நாங்கள் இரவிறம் நங்குதற்கு
ஓர் இடம்பார்க்கவேண்டும்" என
லய்லா கூறினார்.

இரவாகிவிட்டது. யிங்கிரேலி
யாவின் நட்சத்திரமும் அவளின்
கன்னிப்பெண்களும் இருட்டிற்
சென்றார்கள். அவர்கள் போன
வழியில் வீடுகள் காணப்படவில்
லை. குதிரைகளும் தொய்வின் அ
டையானவகளைக் காட்டின. ஆத
லால் அவர்கள் மெல்லப்போய்
சொற்படுகத்தில் ஓர் அகலமா
ள வழியில் சேர்ந்தார்கள். அந்
தவழியில் அவர்கள் துணிகாந்
தோடு சென்றார்கள். நாங்கள்
செல்வது திபிவிசுக்கோ அல்ல
து அதற்குத் தூரமானவோர் இ
டத்திற்கோ வென்று அவர்களா
றியவில்லை. ஆகிலும் அந்த சிறப்
பான வழியில் வீடுகள் இருக்க
வேண்டுமென்ற அல்லது அவ்
வழியேயர் சிரமத்துக்கு அல்ல
து பட்டணத்துக்குச் செல்லவே
ண்டுமென்ற நிச்சயம் அவர்களு
க்குண்டாயிருந்தது.

அப்பொழுது அவர்களுக்கு
முன்னே ஓர் வெளிச்சம் தே
ன்றது. கொஞ்சநேரத்தில் அவ
ர்கள் ஓர் கிருவிக்கன்விட்டிற் சே
ர்ந்தார்கள். அங்கு இரவிறம் நங்
குதற்கு லய்லா தனக்கும் தனது
பெண்களுக்கும் இடங்கேட்டன
ள். அதற்கு அவ்வீட்டின் எஜ
மாட்டியாயத் தோன்றியவோர்
நடுவயதுள்ள பெண் இடங்கொ
டுத்தனள். ஓர் வேலைக்காரன் அ

ழைக்கப்பட்டு குதிரைகளை லய்
த்திற்குக் கொண்டுபோகும் படி
கற்பிக்கப்பட்டான். மேற்படி பி
ரயாணிகளுக்கு மேற்படி வீட்டி
ன் ஓர் சிறு நேர்த்தியான அறை
யில் 'போஜனம் கொடுக்கப்பட்
டது.

லய்லா உத்தேசித்தபடி தன்
னோடு வீட்டுவாயிலில் பேசிய ந
டுவயதுள்ள பெண்ணே அவ்வீ
ட்டு டெஜமாட்டியா யிருந்தனள்.
அவள் ஜோர்ஜிய தேசத்தாளா
யும் அழகியாய் யிருந்தனள். ஆ
கிலும், துன்பத்தி னடையானம்
அவள் முகத்தில் தோன்றிற்று.
அவளோர் விதவை. அவளுக்கு
பதினேழு வயதும் பத்தொன்ப
துவயதும் உள்ள இருபெண்மக்
களுண்டா யிருந்தார்கள். அவ
ளின் புருடன் சில வருடங்களுக்
க்குமுன் பாம்புகடித்து இறந்து
விட்டனள். அதுமுதல் வேளா
ன்மையைப் பராபரிக்கும் சுமை
அவளின் விதவையில் பொறுத்
தது. அவள் அந்தப் பணிவிடை
யை அனுகூலத்தோடு நடத்தி
வந்தாள். அவள் பணத்துக்கு மு
ட்டுப்படவில்லை.

இதுவே தனக்கு விருந்தனித்
த மாதின் சரித்திர மென்று லய்
லா சம்பாஷணையைக் கொண்ட
றிந்து கொண்டனள். மறுபக்கத்
தில் தான் திபுவிசுக்குப் போகி
ன்றதாகவும், தனது வழி தப்பி
விட்டதென்றும், அதுவே தானு
ம்தனது கன்னிகைகளும் மேற்ப
டி மாதிடம் உபசாரணை தேடியத
ற்குக் காரணமென்றும் லய்லா
தெரிவித்தனள். ஆகிலும் அவ
ள் கைரிகர்மானைக்குறித்து யா
தொன்றும் தெரிவிக்கவில்லை. அ
ந்தக்கள்ளன் தன்னைத் துன்பப்
படுத்தியதைத் தெரிவித்தால் ஓ
ருவேளை அம்மாத தனக்கு விடு
கிக்கொடுத்தற்கு அஞ்சக்கூடுமெ

ன்ற நம்பிக்கை லய்லாவுக்குண்டாயிருந்தது. ஆகிலும் அந்தவிடத்துக்கும் திபிளிகுக்கும் இடையில் முப்பத்தைந்து மைலுண்டென்று ஜோர்ஜியமரது தெரிவித்த சமாசாரம் லய்லாவுக்கு மனத்தளர்ச்சியைக் கொடுத்தது. அவள் ஆர்மீனியனின் வீட்டிலிருந்து வோடியபொழுது ஜோர்ஜிய இராஜதானிக்குச் செல்லும் தூரத்தை யதிகப்படுத்திக் கொண்டனள். ஆகிலும் அந்தக்காரியம் தான் தப்பிக் கொண்டதோடு சேர்ந்திருந்ததால் தான் அதற்காய்த் துக்கப்பட வேண்டியதில்லை யென்று லய்லா உணர்ந்து கொண்டனள்.

ஜோர்ஜிய மாதின் முகத்தில் தோன்றிய துக்கக்குறிக்கோக் காணுதற்கு லய்லா தவறிவிடவில்லை. அந்தத் துக்கத்தின் காரணம் அப்பெண்ணின் புருஷனின் மாணமல்ல வென்று லய்லா வுத்தேசித்துக் கொண்டனள். புருஷனின் மாணமே அவளின் துக்கத்தின் காரணமாயிருந்தால் அது இந்தமட்டில் தனித்திருக்க வேண்டும், அவள் அதைக் குறித்து விசாரிக்க வில்லை, அப்பொழுது ஜோர்ஜிய மாதின் பெண்மக்கள் லய்லா, ஸய்தா, ஆயினா ஆகியவர்களுக்குப் படுக்கைகளாயத்தப்படுத்தாம நேரக்கத்தோடு அறையிலிருந்து வெளியே போகவே மேற்படி பெண் தாய்த் தனது தாயரத்தை விளக்கப்படுத்தத் துணிந்தனள்.

“எனக்கு ஆசீர்வாதமாய்த் தரப்பட்ட மக்கள் இப்பொழுது இவ்விடத்திலிருந்து சென்ற இரு அருமையுள்ள பெண்கள் மாத்சரமல்ல, இன்னுமொரு மகளுண்டு. அவளின் இடம் எங்கள் தாய்மையுள்ள வீட்டில் இன்னும் நிரப்பப்படவில்லை” என்று அப்

பெண் சொன்னவளாய்ச் சலித்தனள்.

இதைக்கேட்ட லய்லா “அவள் சந்தேகமின்றி சவக்குழியில் படுக்கின்றாளோ” என்று யிக்க விசனத்தோடு இனிய ஓசையில் வினவினள்.

“இல்லை, பெண்ணே எனது பிரகாச முள்ள அழகிய ஆய்சாவைக் கொண்டுபோனது மாணமல்ல. அதுவோர் துக்கமான செய்தி. ஆகிலும் அதையான் உக்கட்டுச் சொல்லுகின்றேன். எனது மூன்று பெண்மக்களுள் ஆய்சாவே மூத்தவர். அவளினுவரையி லிருப்பின் அவளின்வயது இருபத்தொன்றாகும். நான் ஒருவரைப் புகழுவது வழக்கமல்ல, ஆகிலும் உண்மையைச் சொல்ல வேண்டுமாயின் நான் இன்று சாயந்திரம் உக்களைக்காணமுன் எனது ஆய்சாவைப் போன்ற ஓர் அழகிய பெண்ணைக்காணவில்லை. ஆம், அவள் நற்குணம், அழகு, அன்பு ஆகியவற்றையுடைய ஓர் மகளாயிருந்ததோடு தன்னையறிந்தவர்களால் உவக்கப்படுகின்றவளாயு மிருந்தனள். அவள் இக்கிராமத்தில் இருந்த ஓர் ஐக்கவரியமுள்ள வாலிப கிருஷிகளாய்வாகமுடிக்க விருந்தனள். இவ்வாறு எனது புருஷன் இறந்தபிறகும் எனக்கு ஆறுதலும் பலனுமுண்டாகுதற்கு வழியிருந்ததை நீங்கள் விளவகிக்கொள்வீர்கள்” என்று ஜோர்ஜியமரது கூறினள்.

இதைக் கவனத்தோடு கேட்டிருந்த லய்லா “அந்த ஆறுதலும் பலனும் தடுக்கப்பட்டன போல்தோன்றுகிறதே. அப்படி அவற்றைத் தடுத்ததென்ன” என்று கேட்டனள்.

ஜோர்ஜிய கைமை தனது கன்னங்களில் வடிந்துகொண்டிருந்த

கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு "துரைசானியே முஸ்லிம் சாகியத்தார்கள் வருடாந்தம் மமுனான் மாதத்தில் நோன்பு பிடிப்பதை நீங்கள் ஒருவேளையறிந்திருக்கலாம்" என்றார்.

"ஆம், அதை நானறிவேன். அது கிறிஸ்தவர்களாகிய எங்களின் வென்றுக்கொப்பானது" என்று லய்லா கூறினார்.

"அது தான் துரைசானியே. ஆகிலும் மமுனான் முடிந்த பிறகு நடைபெறுகின்ற வேர் வழக்கமிருக்கின்றது. அது தங்களுக்குத் தெரியா திருக்கலாம். அதாவது மாட்சிமைதங்கிய துறுக்கிய சுல்தான் அவர்களுடைய இராச்சியத்திலுள்ள அடிமை வியாபாரிகள் தம்மிடமுள்ள அழகிய அடிமைப் பெண்களை சுல்தானுடைய மாளிகைக்குக் கொண்டு போகிறதும், அவர்களுள் மிக்க செளந்தரியமுள்ள பெண் சுல்தான் அவர்களின் சரியத்தாயிருப்பதற்காய் வாங்கப்படுகிறதும், இவ்வழக்கம் ஏங்கும் அறியப்பட்டிருப்பதாலும் பூர்வகாலமுதல் நடைபெற்று வருவதாலும் அந்தக்காலம் சமீபிக்கும் பொழுது அடிமைவியாபாரிகள் பலபாகங்களுக்கும் சென்று அழகிய பெண்களைப் பிடித்துக் கொண்டுபோய் விடுகின்றார்கள். சுல்தான் அப்துல்மஜீது அவர்கள் தமது இராச்சியத்தில் அடிமை வியாபாரம் செய்யக் கூடாதென்று கட்டளை பண்ணியும் அவ்வியாபாரம் இன்னும் களவாய் நடத்தப்படுகின்றது" என்று மேற்படி கைமை கூறினார்.

"ஆம், அதை நான் அறிவேன். கோடுகலஸ் மாகாணங்களிலிருந்து அழகிய இளங்கன்னிகைகள் பெரும் ஐசுவரியமுள்ள துறுக்கிய பிரபுக்களின் மனைகளில் சேரும்

நோக்கத்தோடு தாமாய் அடிமை வியாபாரிகளோடு ஸ்தம்பூலுக்குப் போய்விடுகின்றார்கள். மேலும் ஸர்கேவியா, மின்கிறேவியா, இமர்ஷியா, ஜோர்ஜியா ஆகிய மாகாணங்களிலுள்ள பிரதமாதாக்கள் தங்கள் சந்ததிகளுக்கு மேலான நிலைமைகளைப் பெற்றுக்கொடுக்கும் கம்பிக்கையோடு தங்கள் பெண்மக்களை அடிமை வியாபாரிகளுக்குக் கொடுத்துவிடுகின்றார்கள்" என்று லய்லா மொழிந்தனர்.

"அது மெய்தான் பெருமாட்டியே. துறுக்கிய பிரபுக்களின் மனைவிகளாய் இருக்கநாடி கிறிஸ்துமதப்பெண்கள் தாமாய்ப் போய் விடுவது மெய். மேலும் அப்பெண்கள் அப்பிரபுக்களின் மனைவிகளாய் இருக்குவகாலத்தில் தக்கமரியாதையோடும் மகிழ்ச்சியோடும் வாழுகின்றார்களென்பதிலும் அவர்கள் பெறுகின்ற மக்கள் பிரதாக்களின் செல்வத்தையும் கண்ணியத்தையும் சுதந்தரக்கொள்கின்றார்களென்பதிலும் ஐயமின்று. ஆகிலும் அந்தக்கொடிய சண்டாளர்களான அடிமை வியாபாரிகள் சம்மதமற்ற பெண்களையும் பலபந்தமாய்ப் பிடித்துக் கொண்டு போய்விடுவதைக்கொண்டு பலகுடும்பங்களைத் துக்கத்திலாக்கியிடுகின்றார்கள். இதுவே, துரைசானியே, எனது விதியாயிருக்கின்றது" என்று ஜோர்ஜிய விதவை பகர்ந்தனர்.

இப்பொழுது மேற்படி கைமையின் துக்கத்தின் காரணத்தை விளங்கிக்கொண்ட லய்லா, "ஓ! உங்களின் அழகிய ஆய்சா அவ்வாறு கொண்டுபோகப்பட்டாளோ" என்று வினவினார்.

"ஆம், துரைசானியே, அப்படியே என்மகள் கொண்டுபோகப்பட்டாள். இரண்டி வருடங்களுக்

குமுன் ஒரு நாள் ஓர் அடிமை வி
யாபாரி ஓர் கூட்டம் குதிரைவீர
ர்களோடு இந்த வீட்டுக்கு தீன்
சாமான்கள் வாங்கிக்கொள்வதற்
காய் வந்தனன். அவனோடு பன்
னிரண்டு அழகிய வாலிப்பெ
ண்களிருந்தார்கள். அவர்கள் இ
ஸ்தம்பூலுக்குப் போகிறதற்கு மிக்
கச்சத்தோஷமுடையவர்களா யிரு
ந்தார்கள். அந்த அடிமை விபா
பாரியோடு ஆறு ஆயுதமணிந்த
காவலர்களிருந்தார்கள். அந்த
துஷ்டன் என்மகன் ஆயிசாவைக்
கண்ணுற்ற நாளைக்கேகே! அவ
ன் முன் எனது மகனை யவனோ
டு அனுப்பும்படி கேட்டனன்.
அவனோர் அழகியாயிருந்ததால்
அவளே சுல்தான் அவர்களின்
சரியத்தாய் இருப்பதற்குத் தெரி
ந்துகொள்ளப் படுவாளென்று
எனக்கு உறுதி சொன்னான். ஆகி
லும் நான் அவனுடைய கேள்வி
யைக் கோபத்தோடும் வெறுப்
போடும் அச்சத்தோடும் அல்ல
த்தட்டிவிட்டேன். அப்பொழு
தே அவன் கைலஞ்சத்தைக்கொ
ண்டும் இரப்பைக்கொண்டும் செ
ய்யக்கூடாத காரியத்தைப் பலப
ந்தத்தைக் கொண்டு செய்யத்து
ணிந்தான். எனது வேலைக்காரர்க
ள் தூரத்திலிருந்தார்கள். நான்
எனது மூன்று பெண்மக்களோடு
பாதுகாப்பில்லாதிருந்தேன். எ
ன்னையும் எனது இரண்டு இளைய
பிள்ளைகளையும் கட்டும்படி அந்த
துஷ்டன் தனது மனிதர்களுக்குக்
கட்டளை கொடுத்தான். நாங்கள்
தடுத்தும் இரங்கும் சத்தமிட்டும் அ
வனின் கட்டளை நிறைவேற்றப்ப
ட்டது. பின்பு அச்சத்தோடிருந்
த ஆய்சா கொண்டுபோகப்பட்
டாள். என்னையும் எனது மக்களை
யும் கட்டுகளிலிருந்து மீட்டுதற்
கு எனது வீட்டுக்கு ஆள் வரும்
பொழுது மேற்படி கூட்டம் அ

திசுதாரம்போய்விட்டது" என்று
ஜோர்ஜியமாத கூறினன்.

இதைக்கேட்ட லயலா மேற்ப
டி பெண்ணின் கையை யெடுத்
துப் பட்சத்தோடு கக்கியவனா
ய் "இவ்வாறே நீங்கள் ஆய்சா
வை இழந்துவிட்டீர்கள்" என்று
மொழிந்தனன்.

"நான் நித்தியமாய் இழந்துவி
ட்டேன். அவளுக்குச் சம்பந்தம்
பேசியிருந்தவன் பட்ட துன்பத்
தைச் சொல்லுகிறேன். கேளுங்
கள். அவன் ஆயிசாவுக்குப் பற்
றுதலுள்ளவ னென்பதற்கு ஓர்
அத்தாட்சி சொல்லுகிறேன்.

அவன் ஆயுத மணிந்த
வோர் கூட்டமனிதர்களோடு மே
ற்படி குதிரைவீரர்களைத் தொட
ர்ந்து சென்றனன். அவன் யா
தொரு செய்தியும் பெற்றுக்கொ
ள்ளாததால் இஸ்தம்பூலுக்குச்
சென்றனன். ஆகிலும் வழியில்
பலகாரியங்கள் அவனைத் தாமத
மாக்கிவிட்டன. ஆதலால் அவ
ன் இஸ்தம்பூலுக்குச் செல்லும்
பொழுது காலம் அதிகமாய்ச்
சென்று விட்டது. நமுளானும்
முடிந்து அதற்குப் பின்வரும்
கொண்டாட்டங்களும் முடிந்தன.
முன்னூறு கன்னிப்பெண்கள் வி
ருந்து எனது மகன் ஆயிசாவே
ஒப்பற்ற அழகிய இரத்தினமாய்
த் தெரியப்பட்டு மாட்சிமை தக்
கிய சுல்தான் அவர்களின் சரி
யத்தாகி விட்டனன். இதையறிந்
த மேற்படி மனிதன் இஸ்தம்பூலி
லிருந்து புறப்பட்டுக் கோலம்
மாறினவனுயத் தன்னூரில்வந்து
சேர்ந்தனன். துரைசானியே யா
ன் அந்த மனிதனைப் பலமுறை
காண்கின்றேன். ஆகிலும் அவன்
திரும்பி வந்தபிறகு அவனுடைய
முகத்தில் யான் சிரிப்பைக்கா
ணவில்லை. எனது மகன் இப்பொ
ழுது சர்வமரியாதைகளோடு ஓர்

கல்தாராவாய் இருக்கலாம். ஆகிலும் எங்களை விட்டும் பிரிக்கப்பட்ட தன்பம் அவளை வேதனை செய்யும்” என்று ஜோர்ஜிய மாது கூறினள்.

“அவளிடமிருந்து உங்களுக்கு யாதொரு செய்தியும் வரவில்லையா” என்று லய்லா விசாரித்தாள்.

“ஐயோ, இல்லை. இல்தம்பூவினுள்ள இராசமாளிகையி லுள்ள ஹரத்துக்கு வோர் பெண்கொண்டு போகப்பட்டால் அவருக்கும் வெளியுலகத்துக்கும் இடையில் கடக்கக்கூடாத வோர் தடையுண்டாகிவிடும். அவள் ஒருவருக்குக் கடிதமெழுதவாவது அல்லது ஒருவரிடமிருந்து கடிதங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளவாவது கூடாது. அவள் பெற்றார்களையும் இனத்தார்களையும் நேசர்களையும் தனது மார்க்கத்தையும் தள்ளிவிட வேண்டும். அவள் முற்றாய் இழக்கப்படுகின்றாள். அவளைப்பற்றி யாதொன்றும் அறியக்கூடாது. இவ்வாறே ஆயிசாவின் விதியாகிவிட்டது. இதனாலையே துரைசாளியே யான் இவ்வளவு துக்கப்படுகின்றேன்” என்று ஹை விதவை கூறினாள்.

லய்லாவும் அவளின் இரு கன்னிப்பெண்களும் ஜோர்ஜிய விதவையின் செய்தியைக்கேட்டு சஞ்சலமடைந்தார்கள். இப்படி அவர்கள் சஞ்சலமடைந்து கொண்டிருக்கையில் மேற்படி ஜோர்ஜிய மாதின் இரு பெண்மக்களும் அன்றக்குள் வந்து லய்லாவையும் அவளின் வேலைக்காரப் பெண்களையும் அவர்கள் பிடிப்பதற்காய் ஆயத்தப்படுத்தப்பட்ட அறைக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போலார்கள் அங்கு நித்திரை கொள்ளும் வகையில் மிகிறேவிவாஸின் நட்சத்தி மென்றழைக்கப்படும் லய்லா மேற்படி துக்க சமாசாரத்தைக் குறித்

தாத்தமது வேலைக்காரப் பெண்களோடு பேசிக்கொண்டிருந்தாள். மறுநாட் காலை யில் அவர்கள் அறைவி லிருந்து வெளிக்கிட்ட பொழுது அவர்களுக்கு மேற்படி கைம்பெண்ணுலும் அவளின் இரு பெண்மக்களாலும் தக்கவிதமான தீன்களும் குடிப்புகளும் ஆயத்தப் படுத்தப் பட்டிருந்தன. விதவையிடத்தில் வழித்துணைக்கு ஆட்களைப்பெற்றுக்கொள்வதற்கு லய்லா காடினாள். ஆகிலும் மேற்படி விதவை தனது சமபாஷணையில் தன்னுடைய வேலைக்காரர்கள் துரமரண விடத்திறகு விடுமுறைக் கொண்டாட்டத்திற்காய்ப் போயிருக்கிறதாகத்தெரிவித்ததால் அவளிடம் லய்லா துணைக்கேட்கவில்லை. திரிவிசுக்குப் போகிறவழியில் சமீபத்திலுள்ள பட்டணத்தில் ஓர்காவலைப்பெற்றுக் கொள்வதற்கு லய்லா தீர்மானித்துக் கொண்டனள்.

தாங்கள் பெற்றுக்கொண்ட உபசாணைக்காய் நன்றிகூறிய பிறகு லய்லாவும் அவளின் கன்னிப்பெண்களும் மேற்படி கைம்பெண்ணிடமும் அவளின் இரு பெண்மக்களிடமும் விடைபெற்றுக் கொண்டு பயணத்துக்கு ஆயத்தமாகார்கள். விடுதி கொடுத்த மேற்படி மாதா பிரதியுபகாரத்தோடு சகல உபசாணையும் உதாரணத்தோடும் மனத்தாராளத்தோடும் செய்திருக்க லய்லா தருணம்பார்த்து அம்மாதின் இரு மக்களுக்கும் இரு வெகுமதிகளைக் கொடுத்துவிட்டு விசுவாசமுள்ள கன்னிகைகளோடு பிரயாணத்திற் புறப்பட்டனள்.

ஆர்மீனிய மோல்காரனின் வீட்டுக்குச் சமீபத்திலிருந்து ஓடியபிறகு லய்லா தனக்கும் தான் கைரி கர்மான் என்று நிச

சயித்துக்கொண்ட உதுமானிய வாலிபருக்கும் இடையிலுண்டு பட்ட நேசத்தைச் சிந்தித்து அவ்வாலிபர் அந்நேசத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளாதற்குத் தகுதியில்லாதிருந்ததை யெண்ணித்துக்கித்தனள். அவள் மேற்படி வாலிபரை கைரிகர்மான் என்மெண்ணி அச்சங்கொண்டாலும் அவரின் குணத்தையும் சொந்தரியத்தை யும் எண்ணி அவ்வலக்ஷணங்களை யுடையவர் பெயர்பெற்ற கள்ளையிருக்கலாமா வென்று துக்கித்திறவளாயிருந்தனள்.

இனி நாம் லய்லாவையும் அவளின் வேலைக்காரப் பெண்களையும் பிரயாணத்திற் போகவிட்டு வாசிப்பவர்களின் கவனத்தைவேறு விஷயங்களுக்குக் கொண்டு போக வேண்டியதாயிருக்கிறது. நாம் முதல் அலதினைக் கவனிப்போம். அவரும் அவரின் ஏவற்காரர்களான இபுரூகீழும் ஹாபீசும் லய்லாவை விட்டுப் பிரிந்து விடுதிவீட்டுக்குள் போனது வாசிப்பவர்களின் ஞாபகத்தி லிருக்கும். அம்மூன்று உதுமானியர்களும் தங்கள் குதிரைகளை லாயத்தில் சேர்த்துவிட்டு மேற்படி எவிய விடுதிவீட்டுக்காரன் கொடுத்த சாப்பாட்டை யருந்துதற்காய் உட்கார்ந்தார்கள். அலதின் கொஞ்சமாய் சாப்பிட்டனர். அவர் அப்படிச் செய்தது அவருடைய மனதில் லய்லாவின் மயக்கத்தக்க வுருவம் பதிந்திருந்ததாலன்றி அந்தத்தினை யவர் பிரியப்படாததாலல்ல. அவளின் அழகைப்போன்ற அழகை அவர் அதற்குமுன் காணவில்லை. அவளின் ஓசையைப்போன்ற இவிய வேசையை அவர் முன் கேட்கவில்லை. அவளின் ஓசையின் இராகம் அவரின் மனதில் பதிந்துவிட்டது. இபுரூகீழும் ஹாபீ

சும் தங்கள் அன்று பகல் பெற்றுக் கொண்ட தோழர்களோடு திருத்தியடைந்தார்கள். இபுரூகீழும் தம்முடைய வாலிப ஐஜமான் லய்லாவால் மயக்கப்பட்டதற்காய்த் துக்கப்படவில்லை.

சுடுகியில் அவர்களிருந்த அறையின் கதவு திறக்கப்பட்டு, மால்காரனை ஆர்மீனியன் உள் ளோ பிரவேசித்தனள்.

“வாலிப சிடுஞ்சாரல் ஓநகூட்ட பெண்களை யெனக்குச் சாடடினீர்கள். எனக்குண்டான மரியாதை யினதுக்காய் நான் நாட்டுமனிதர்களுள் ஆறு பெயர்களை யழைத்துத் தக்கனையும் தங்களின் ஏவற்காரர்களையும் நன்றாய் அடிக்கவேண்டும். நீங்கள் நல்லமனிதர்களல்ல வென்று நான் சந்தேகிக்கிறேன். அல்லாதபட்சத்தில் அப்பெண்கள் அவ்வாறு நடக்கமாட்டார்கள்” என்று ஆர்மீனியன் கூறினன்.

“அகந்தை யுள்ள வயோகிபனே, என்ன சொல்லுகிறாய்” என்று அலதின் குந்தி எழுந்து கூறினார்.

“உதுமானியரான உங்களின் துணையை விட்டும் அப்பெண்கள் தம்மைத்தாமே அகற்றிக்கொண்டதற்குத் தக்க நியாயமிருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகின்றேன்” என்று ஆர்மீனியன் உத்தரகூறினன்.

“தம்மைத் தாமே அகற்றிக் கொண்டார்களா? உனது வார்த்தைகளின் பொருளென்ன” என்று அலதின் வினவினார்.

“அவர்கள் ஓடிவிட்டார்கள்” என்று ஆர்மீனியன் மறுமொழி பகர்ந்தனன்.

“ஓடினார்களா?” என்று அலதின் சத்தமிட்டனர். ஹாபீசும் அந்தவார்த்தையைத் தொனித்த

னர். இப்புறமும் அதிகசயத்தோடு பார்த்தனர்.

“ஆம், ஓடி விட்டார்கள். மேலும் அவர்கள் அவ்வாறு செய்ததற்குத் தக்க நியாயமிருக்கலாம்” என்று ஆர்மீனியன் பகர்ந்தனர்.

“அல்லாவினளை, உனது வெடுவெடுப்புள்ள குணமும் சநாயமற்ற செயலையும் அந்த வாலிப துரைசானியையும் அவளின் வேலைக்காரப்பெண்களையும் வேறிடத்தில் அடைக்கலநீ தேடிச் சந்தருத தூரத்திடுருக்கலாம்” என்று வாலிப துறுக்கி அச்சத்தோடு பகர்ந்தனர்.

“நீர் அல்லாவைக் கொண்டு நீர் எண்ணுகிற விதமாய்ச் சத்தியம்பண்ணும். ஆகிலும் நான் கிறிஸ்துமதத்தாரின் பஞ்சாயக்கத்திலுள்ள சர்வபத்தர்களைக் கொண்டும் நீர் பொய் சொல்லுகின்றீர் என்று சத்தியம் பண்ணுகிறேன், நான் அந்த துரைசானியையும் அவளின் கன்னிகைகளையும் மிக்க மரியாதையோடு எனது வீட்டுவாயில் வரையில் கூட்டிக்கொண்டு போனேன். நான் கதவைத் திறப்பதற்குத் திரும்பிய வுடன் அவர்கள் அம்பிவிருந்து வில்லுபறிவதுபோல் அப்பால் ஓடிவிட்டார்கள். உக்களுயிர்களுக்காய் ஓடுங்கள் என்ற வார்த்தைகளே அந்தத் துரைசானியின் உதிகளிலிருந்து வெளிப்பட்டன. அப்படியே அவர்கள் ஓடினார்கள். அவர்களின் குதிரைகளின் குளம்புகளின் சத்தம் கேட்டதே யன்றி அவை நிலத்தில் படுவதாய்த் தோன்றவில்லை” என்று ஆர்மீனியன் சொன்னான்.

மேற்படி ஆர்மீனியன் வெடுவெடுப்பான குணமுள்ளவனுயிருந்தாலும் அவன் சொன்ன செய்தியில் உண்மை யிருப்பதாய்த்

தோன்றிற்று. அன்றியும் அவன் லய்லாவிடம் நயம் பெற்றுக்கொள்ளுதற்கு ஆசித்திருந்ததையும் இப்பொழுது அதை யிழந்துவிட்ட தற்காய்த் அக்கிப்பதையும் அலதின் கண்டுகொண்டனர். ஆகையால் ஆர்மீனியனுடைய கதையை வாலிப துறுக்கி அவிசுவாசிக்கக் கூடாதவராயிருந்தனர். ஆதலால் அவர் தனது நடத்தை யைமற்ற ஆர்மீனியனை இருக்கச் செய்து அவனை நெருக்கமாய்க் கடாவினா. ஆர்மீனியன் தனது கதையின் விபரங்களைச் சொன்னான். லய்லாவும் அவளின் கன்னிகைகளும் பேய்விட்டார்களென்பது திட்டமாய் அறியப்பட்டது. ஆகிலும் அவர்களின் அச்சத்தின் காரணத்தை அங்கு கூடியாலோ சித்தவர்கள் விளங்கிக்கொள்ளவில்லை.

அடுத்தநாள் அந்த அழகிய துரைசானியோடு பிரயாணஞ் செய்தற்கு அலதின் கொண்டிருந்த நம்பிக்கை அழிக்கப்பட்டது. அவர் தமது சந்தேஷத்துக்கு முக்கியமாய்த் தேவையாயிருந்த வெள்ளையிழந்துவிட்டதாய் உணர்ந்தனர். முன்பிரகாசமும் சிறப்புமுள்ளதாய்த் தோன்றிய வோர் தோற்றத்தின் மீது கருமேகம் அதன் கிழலையெறிந்தாற்போலிருந்தது. மேலும் பாரமான இருதயத்தோடு, அன்றிரவு வாலிப உதுமானியர் படுக்கைக்குச் சென்றனர்.

இன்னும் வரும்.

வெற்றியுள்ள உதுமானியர்.

(தொடர்ச்சி.)

புத்தகங்கள்திலையே கலத்தான் முருதின் புதல்வர் பாயஸீது அவர்கள் உதுமானிய சுல்தானாய்

அங்கீகரிக்கப்பட்டு இராணுவத் தால் மரியாதைசெய்யப்பட்டார்கள். அவர் தம்முடைய இறந்த பிதாவின் பிரேதத்தின் சமூகத்திலேயே தம்முடைய சகோதரான யாகூபைக் கொன்றுபோட்டார்கள். யாகூபோ அன்றுமுழுதும் சாமார்த்தியத்தோடு யுத்தஞ்செய்தவர். இதுமுதல் துறுக்கிய

சொல்லுகிற ஆண்களை யகற்றிவிடுவதைக்கொண்டு கலகத்தைத் தடுத்தவந்தார்கள். இந்த வழக்கம் கொடியதென்பதற்கையமில்லை. ஆகிலும் அதைக்கொண்டு பலனுண்டாயிருக்கின்றது. இந்நியாயத்தாலேயே உதுமானிய விராச்சியம் இனத்தவரின் ஊர்ச்சண்டையால் ஐநூறு வருடங்களில் சொற்

ப நஷ்டத்தையே யனுபவித்திருக்கின்றது.

பாயஸீது சுறிகில் ஸெர்பிய யுத்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டவந்தனர். அவருடைய சேனைகள் வீடினுக்குப் போய்தென்பக்கமாய்த் திரும்பிகறத்தோவாவை

சுல்த்தான் பாயஸீது கான்.

(4வது உதுமானிய அரசர்.)

ர். அப்படியே பாயஸீதும் தம்முடைய இராச்சியத்தில் கலகம் விளைத்தற்கு வேர் எதிரியை வைத்துக்கொள்ளாதிருத்தற்குத் தீர்மானித்துக்கொண்டனர். கொலையைப்பார்க்கிலும் இராஜதரோகம் கெட்டது. ஆதலால் துறுக்கிய சுல்த்தான்கள் பலநூறண்டாக கொலுவுக்கு விரிந்துச்

அதன்பெறுமதியுள்ள வெள்ளிச் சுரங்கங்களோடு வொப்புக்கொண்டு உல்கழில் ஓர் துறுக்கியநாட்டை ஸ்தாபித்தன. லஸாறஸீன் மகன் ஸ்ரீபன் சமாதானமுடித்துக்கொள்ள விரும்பியதால் ஓர் உடம்படிக்கை யெழுதப்பட்டது. அதைக்கொண்டு ஸர்பிய அரசர் உதுமானிய அரசரின் அடி

மையாயிருத்தற்கும், அவரின் யுத்தங்களுக்கு வோர்துணைசேனையனுப்புதற்கும், தமது சகோதரியை சுல்தானுக்கு மனைவியாகக் கொடுத்தற்கும், வெள்ளிச் சுரங்கங்களின் வருமானத்திலிருந்து வருடாந்தம் திறை கொடுக்கவும் பொருந்திக் கொண்டனர். சுல்தான் பாயஸீது விவாகஞ் செய்த ஸர்பிய அரசரின் சகோதரியான டெஸ்பினா பெருமாட்டி தம்முடைய துறுக்கிய புருடர் மீது பெருஞ் செல்வாக் குடைய வராயிருந்தனர். அம்மாதை சுல்தான் தமது மனைவிகளுள் மிக்க பகை முள்ளவராய்ப் பாவித்ததோடு அம்மாதக்காக அவரின் சகோதரருக்குத் தாம் ஸெர்பியாவில் பிடித்திருந்த ஸெமஸ்டிரியா கொலம்பரியம் ஆகிய கோட்டைகளைத் திரும்பக்கொடுத்தனர்.

இதற்குப்பின் ஸெர்பியாவுக்கு உதுமானியர் படை யெடுத்துச் செல்லவில்லை யாயினும் தனாபில் இன்னும் சமாதான முண்டாகவில்லை. அடுத்த வருடம் பாயஸீது வெலாச்சியாவை மூடிவிட்டனர். அதன் இளவரசரான மிர்சி 1392 ம் ஆண்டு கீழ்ப்படிந்ததோடு அவரின் மாகாணம் துறுக்கியருக்குத் திறை கொடுக்கப் பொருந்திக் கொண்டது. கறமான் இளவரசர் தமது இராச்சியத்தைத் தாக்கியதால் பாயஸீது திரும்பவும் ஆசியாவுக்குச் சென்று ஆசிய மைனரின் மாகாணங்களை யழித்து எல்லா நிலங்களையும் தனக்குக் கீழ்ப்படுத்திக்கொண்டனர். இப்பொழுது பாயஸீது நாமின் ஸஸுஜுக்கு இராச்சிய முழுதின் எஜமானாகவும் பொஸ்பறஸஸுக்கும் தனாபுக்கும் இடையிலுள்ள தேசத்தில் பெரும் பாகத்தின் எஜமானாகவும் இருந்ததால் அவருக்கு காஹிருவில்

மமிலுக்கு சுல்தானின் அரமனையில பரவையின் தன்மையிலிருந்த அப்பாஸிய்யா கலீபாவால் "சுல்தான்" என்னும் பட்டம் பத்தியோடு சூட்டப்பட்டது. அதுமுதல் பாயஸீது பகுதிலும் திமிஸ்கிலுமிருந்த வல்லமையுள்ள கலீபாக்கள் ஒருகாலத்தில் பெற்றிருந்த வேத அதிகாரத்தை நடத்துகின்றவராயிருந்தனர். பாயஸீதே முதல் அந்தப்பட்டத்தைப் பெற்றுக்கொண்டாரென்று சொல்லப்பட்டாலும் உர்கானும் முதலாவது முறையும் அப்பட்டத்தைத் தமக்குச் சூட்டியிருந்தார்களென்று அவர்கள் செய்த நாணயங்கள் காட்டுகின்றன. பாயஸீதின் பட்டத்திலுள்ள விசேஷம் அவரை சுல்தானாய் அக்காலத்தின் இஸ்லாமார்க்குத் தலைவர் அங்கீகரித்துக் கொண்டதே. வெற்றியால் வெறிகொண்ட சுல்தான் பாயஸீது சிற்றின்ப வனுபோகங்களுக்கிடங்கொடுத்தாலும் அவர்களிலிருந்த போர்வீரனின் குணம் அற்றுப் போகவில்லை. ஐரோப்பாவில் தமக்கெதிராய் ஓர் தத்துவ முள்ள ஐக்கிய முண்டாகிற தென்று கேள்விப்பட்டவுடன் மேற்படி சுல்தான் தமது போகநகர்ச்சியைத் தள்ளிவிட்டுத் தாம முன் "இடி" என்ற பட்டத்தைப் பெறுதற்குக் காரணமாயிருந்த பழைய ஐக்கத்தோடு பொஸ்பறஸைக் கடந்து சென்றனர். ஒரு துறுக்கி எந்தமட்டு சோமபானவராயும் மயக்கக்கொண்டவராயிருந்தாலும் அவருடைய கையில் வாளைக் கொடுக்கப்படுமாயின் அவர் கோபத்தி மூட்டப்பட்டு வீரனைப்போல் யுத்தஞ்செய்வது யதார்த்தமான காரியம். அந்தச் சாதியில் யுத்தஆவி சுதந்தரமாயிருக்கின்றது.

சுல்தான் பாயஸீதுக் கெதிராய் ஐரோப்பாவில் உண்டாகி நதாயிருந்த கட்டுப்பாடு எந்த அரசனையும் பயமுறுத்தத் தக்கது. ஹங்கேரியின் ஸிகிஸ்மண்டு ஆசன் தோல்விக்கிப் பிறகு அமர்த்திருக்கத் தக்கவரல்ல. அவர் 1392ம் ஆண்டு பஸ்கேரியாவுக்குப் படையெடுத்துச் சென்ற பொழுது இழிவோடு தோல்வியாசகப்பட்டதும் கொஸோவோ யுத்தமும், ஸெர்பியாவின் தாழ்ச்சியும் இலேசாய் மறக்கப்படக்கூடாத புதுக்காரியங்களாயிருந்தன. ஹங்கேரியர் துறுக்கியரினும் மற்றும் சத்துருக்களைப்போல் கிறீக்குக்கோயிலைச் சேர்ந்தவர்களல்ல. கிறீக்குக் கோயிலைச் சேர்ந்த கிறீஸ்தவர்களுக்கும் துறுக்கியர் யுத்தஞ்செய்யும் காலத்தில் அதனை லறியின் கோயிலைச் சேர்ந்த கத்தோலிக்கு கிறீஸ்தவர்கள் கவனிப்பதில்லை. ஆகிலும் ஹங்கேரியரோ கத்தோலிக்கு மதத்தார்கள். ஆதலால் போப்பு ஸிகிஸ்மண்டு அரசரின் கேள்விப்படி 1394ம் ஆண்டு முஸ்லீம் களுக்கெதிராய் ஓர் வேதச் சண்டை கூறினார். இந்த வேதச்சண்டைக்கு வலன்றியர்களை யனுப்புமபடி ஐரோப்பாவிலுள்ள எல்லா இராசாக்களும் கேட்கப்பட்டார்கள். பிருஸஸ் ஒரு கூட்டம்போர்வீரர்களை கவுன்று-அப்நவாஸின் கீழ் ஹங்கேரிய அரசருக்குத் துணையாய் அனுப்பிற்று. இன்னும் வேறு பல நெற்றுளும் தமது ஜனங்களோடு மேற்படி வேதச்சண்டைக்கு வந்தார்கள். அவர்களின் நோக்கம் துறுக்கியரைத் தோல்வி யாக்கிவிட்டு ஹலஸ்பொன்றைக் கடந்து பரிசுதத பூமியைப் பிடித்துக்கொள்வதற்கே. அவர்களுள் கவுன்று மர்வியும், பிருஸ்ஸிய அரசரின்

முன்றுசகோதரன்மங்களும், அர்தோயிஸின் பிவிப்பியும், பிருஸ்ஸின் கன்ஸற்பலும், கவுன்று-ஆப்-ஹொஹன்ஸலர்னும் வேறு சிலரும் தமது ஜனங்களோடு வந்தார்கள். இலகற்ர் பலதீன் பனேரிய நைற்றுக்களைக் கொண்டுவந்தனர். உதுமானியருக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்த மர்வீ தம்முடைய லாச்சுக்களோடும் ஸிஸ்மன் தம்முடைய பஸ்கேரியர்களோடும் துறுக்கிய அதிகாரத்தைத் தள்ளிவிட்டும் தங்களின் வாக்குத்தத்தங்களை முறித்துவிட்டும் உதுமானியர்களின் மேற்படி சத்துருக்களோடு சேர்ந்துகொண்டார்கள். ஐக்கியப்பட்ட மேற்படி சேனைகள் ஸெர்பியாவுக்கடாய்ச்சென்றது. ஸெர்பிய அரசர் மாத்திரமே பாயஸீதோடு செய்த உடம்படிக்கையை முறிக்கா திருந்தனர். ஆதலால் அவருடைய நிலங்கள் கொள்ளையெடுக்கப்பட்டன. அந்தச் சேனைகள் வீழினையும் ஓர்ஸவாவையும் பிடித்துக் கொண்டும் அறுபதினாயிரம் ஜனங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டும் நிக்கொபொலிஸ் பட்டணத்தின் முன் பாளையமிட்டது. அந்தப்பட்டணமும் வீழின், ஸிஸ்தோவா ஸிவிஸ்திரியா ஆகிய பட்டணங்களும் தனூபூ நதியிளிருந்த நான்கு பெரும் எல்லைக் கோட்டைகளாயிருந்தன. அவற்றில் துறுக்கிய போர்வீரர்களிருந்தார்கள். அவற்றைப் பிடித்துக் கொள்வதே கிறீஸ்தவர் சேனையின் பேராசையாயிருந்தது. வீழின் மீதல் தன்னைத்தானே யொப்புக்கொடுத்தது. பிறகு நிக்கொபொலிஸ் தாக்கப்பட்டது. ஆறு நாட்களாய் ஆற்றாலும் கரையாலும் நெருக்கப்பட்டும் அதை யொப்புக்கொடுத்தற்குத் துறுக்கிய தேசாதிபதி அல்லத்தட்டிவிட்டனர். இந்

தப்பிடிவாதம் பிழைப்பினிய போர்விரர்களைக் கலக்கவில்லை. இது முன்னேறும் சேனையை சுல்தான் வருமவரையில் தடுத்தாக்காண்டிருந்தது. பாயஸீது முன்வருவதை கிறிஸ்தவர்கள் நய்பாண்டி பண்ணினார்கள். அவர் ஹலஸ்பொன்று அல்லது டாண்டினைக் கடக்கத் துணியமாட்டாரென்று கூறினார்கள். மேலும் அவர்கள் டனாபூவழியாய்க் கப்பல்களில் கொண்டுவந்த மதுபானத்தையும் பெண்களையும் அனுப்பிக்கின்றவர்களா யிருந்ததோடு வானந்தான் விழுந்தாலும் அதனைத் தங்கள் கட்டிகளைக் கொண்டு தாங்கிக்கொள்வதாய் விம்பு பேசினார்கள்.

நிக்கொபொலிசுக்கு ஆறு மைலுக்குள் சுல்தான் வந்துவிட்டாரென்று வேவுகாரர்கள் தெரிவித்தபொழுது கிறிஸ்தவர்கள் சிறிதூழ் பரிசாசஞ்செய்தார்கள். மார்ஷல் பொக்கிக்கொன்று என்பவர் பொய்யான அசசத்தைக்கிளப்பியதற்காக வேவுகாரர்களின் செவிகளை யறுத்துவிடுவதாகப் பயமுறுத்தினார். இந்த தைரியவார்த்தைகளை பாயஸீது கேட்டபொழுது கோபமுட்டப்பட்டு றேம் பட்டணத்திலுள்ள லென்பிட்டர் ஆலயத்தின் பிடத்தில தமமுடைய குதிரையைக் கட்டுவதாக சத்தியஞ்செய்தனர். கிறிஸ்தவர்கள் கம்முடைய கண்களுக்குத் தோற்றுவது மெய்யென்று நம்பமுன்னமே அவர்கள்மீது சுல்தான் பாஸீது விழுந்தனர். துறுக்கிய போர்விரர்கள் தங்களின் வழக்கப்படி பூரணமான திருத்தத்தோடு முன் வருவதைக்கண்ட வாஸிப பிழைப்பினிய பிரபுக்கள் குடியிலும் பெருமையிலும் முழுகியவர்களாய் புத்தத்தைத் துவக்குதற்குக் கூக்குரலிட்டனர்.

துறுக்கியர் எப்பொழுதும் மோசமான போர்விரர்களையே முன்னனுப்புகிற வழக்கத்தை யறிந்திருந்த ஸிகிஸ்மண்டு அரசா கூறியபுத்தியையவர்கள் கேட்கவில்லை. தலைச் சூடுள்ள பிழைப்பினியர்கள் துறுக்கிய மறியற்காரர்களைச் சங்கராஞ்செய்துவிட்டுச் சத்துருக்களை அகோரமாய்த் தாக்கினார்கள். துறுக்கிய முன்னணியிலுள்ளவர்களைத் தாக்கி துண்டுகளாய் வெட்டினார்கள். வலப்பக்கமாயுர் இடப்பக்கமாயும் திரும்பி வெட்டப்பட்ட பிரேதங்களுக்கு மேலாற்சென்று ஜனீஸரிகளைச் சந்தித்தனர். துறுக்கிய சேனையின் புஷ்பமெனச்சொல்லத்தக்க பதினாயிரம் போர்விரர்கள் விழுந்தபிறகு குதிரைவிரர்களின் பாதுகாப்போடு ஜனீசரிகள் அடைக்கலந்தேடினார்கள். மேலும் ஹே பிழைப்பினிய போர்விரர்கள் தடுக்கப்படாமல் முன்னேசென்று எரிப்பாவிடங்களைத் தாக்கி அவர்களுள் ஐயாயிரம் குதிரை வீரர்களை விழித்தினார்கள். பின்பு அவர்கள் வெற்றியால் பூரித்துத் துறுக்கியரின் மூன்றாம் அணிக்கடாய்ச்சென்று அப்பாவிரந்த உயர்ந்த நிலத்திலேறி வோடுகிற உதுமானியரைப் பார்க்க நம்பியிருக்கையில் சடுதியாய் துறுக்கிய சேனையின் பிரதான பாகத்திலுள்ள நாற்பதாயிரம் குதிரைவீரர்களால் தாங்கள் சூழப்பட்டிருப்பதைக் கண்டார்கள். அப்பொழுதே அவர்களுக்கு ஸிகிஸ்மண்டு சொன்ன புத்தி நினைப்புக்குவந்தது. உடனே அச்சங்கொண்டு பிழைப்பினிய போர்விரர்கள் அணிசூலைந்து வயிர்த்தப்பிவோட அவர்களை ஆசிய குதிரைவீரர்கள் தூத்திக்கொண்டுபோனார்கள். அவ்வாறேடிய கிறிஸ்தவர்களுள் ஒருவரான அட்மிதல் ஜியண்டயலி

ன்ன என்பவர் வெட்கவகொண்டி நின்று தம்முடைய பன்னிரண்டு நைந்துகளையும் தம்மோடு சேர்த்துக்கொண்டு “எங்கள் கண்ணியத்தையிழந்து வுயிர்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதை நாயன் விலக்குகின்றான்” என்று சத்தமிட்டவராய் துறுக்கியரின் மத்தியில் குதித்துப் போர்விரனின் மரணத்தை யனுபவித்தனர்.

கிறிஸ்தவர் சேனையிடுருந்த காற்சண்டைகாரர்கள் இந்த வோட்டத்தை அச்சமின்றிப் பார்க்கக்கூடாதவர்களாயிருந்தார்கள். பிரதான சேனையின் வலதணியிலும் இடதணியிலும் இருந்த ஹக்கேரியர்களும் வலாச்சியர்களும் ஓடினார்கள். மத்திய அணி மாத்திரம் நின்றது. அதில் அரசரின் மாக்கியர் ஜனங்களும், ஹர்மன் கவுன்று அப்சிவியின் கீழ் ஸ்திரியர்களும் இலகமரின் கீழ் பவேரியர்களும் பிரான்ஸியரின் பிற்காட்டுதலை மறைத்துக்கொண்டு பன்னிராயிரம் பேர்களோடு துறுக்கியருக்கெதிராய்ச் சென்றார்கள். அவர்களின் தொகை செரம்பமானதாயிருந்தாலும், அவர்கள் ஜனசரிகளைத் தூரத்திலிட்டு, ஸிபாஹிஸ்களைச் சமீபித்து அவர்களோடு யுத்தஞ்செய்து அவர்களைத் தோல்வியாக்கப்போகும்பொழுது ஸெர்பிய அரசர் தமது சத்தியத்திற்கு விசுவாசமுடைய தம்முடைய ஐயாயிரம் ஸிலேவ்களை கிறிஸ்தவர்களுக்கெதிராய் நடத்தித் தமது எஜமானான சுல்தான் அவர்களுக்காய் வெற்றியடைந்தனர். யுத்தம் முடிவு பெற்றது. கிறிஸ்தவர்களின் சேனையில் மிஞ்சியவர்கள் வெட்டப்பட்டார்கள். ஸிகிஸ்மண்டு அரசர் யுத்தகளைத்திலிருந்து கவுன்று அப்சிவியால் இழுத்துக்கொண்டுபோகப்பட்டு, ஓர் வள்ளத

திலேறி வன்வீயன் கப்பற்சேனையிற் போய்ச்சேர்ந்தனர். அந்த கப்பற்சேனை கிரைச்சேனையோடுசேர்ந்து யுத்தத்தை நடத்துதற்கு தனுபுவரையில் நின்றது. அக்கப்பற்சேனை யுத்தத்திற்கேராக தோல்வியாக்கப்பட்ட சேனையின் தப்பிப்பிழைத்த சில சிலைவர்களைக் காப்பாற்றுவதைத் தன் தொழிலாய்க்கொண்டது.

சுல்தான் பாயஸீது வெற்றியடைந்தனர். கொல்ஸப்பட்டவர்களின் பிரேதங்கள் மலைகளைப் போல்குவிக்கிருந்தன. அவற்றிற்கூடாய் பாயஸீது சவாரிசெய்யும்பொழுது பிரான்ஸியரினும் ஸிகிஸ்மண்டு அரசரினும் தாக்கின்முன் விழுந்த தம்முடையவீரர்களை அவர் கண்டழுது அவர்களின் மரணத்திற்காய்த் தாமபிடித்திருந்த கைதிகள் மீது பழிவாகுதற்குத் தீர்மானித்தனர். அடுத்தநாள் அவர் முன்பதினாயிரம் மறியற்காரர்கள் கொண்டுவரப்பட்டார்கள். சுல்தான் தாம் பழிவாகுவதைப் பார்க்கும்பொருட்டு கவுன்று-அப்-நெவர்ஸ் என்பவரை அழைத்தனர். மேலும் அவர்களு ளிருந்து இருபத்து நான்கு நைந்துகளைப் பணங்கொடுத்து மீண்டுகொள்வதற்காய்த் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்ளும்படி மேற்படி கவுன்று கேட்கப்பட்டனர். அவ்வாறு தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் நீக்கி பாக்கியுள்ளவர்களைக் கொல்லும்படி சுல்தான் கட்டளைகொடுத்தனர். பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, பவேரியா, ஸ்திரியா, ஹன்கரி ஆகிய தேசங்களின் நைந்துகள் கூட்டங்கூட்டமாய் சுல்தானின் முன்புகொண்டு வரப்பட்டு, அவ்கு கவுன்று-அப்-நெவர்ஸினும் அவரின் இருபத்துநான்கு நைந்துகளின் முன் சங்கராஞ் செய்யப்

பட்டார்தன். கலத்தான் பாயலி
 தின் புதல்வரின் மத்தியஸ்தத்
 தரல் சுயப்பாற்றப்பட்டு முப்பது
 வருடம் திரைவி விருத்தியிட்டுத்
 தமது மியூனிக் கு என்னும் பெய
 சிதர்த்திற்றுத் திரும்பிச்சென்ற
 லிலுப்பொருள் என்பவர் தமதுகூட்
 டாவிகள் ஜனிசிகளாலும் மற்
 றும் மாணாக்கினை செய்வோரா
 லும் சங்காரம் செய்யப்பட்ட
 னைத் தாம் கண்டதாய்த் தெரிவி
 த்தனர். விடியற்காலமுதல் பிற்
 புகல் உமணியவரையில் கலத்தா
 ன் இருக்கா தம்முடைய சந்து
 குத்கள் அவுடந்த மாணவேதனை
 யைப்பார்த்தாராம். கடைபிராய்
 அவருடைய சொந்த வுத்தியோ
 கத்தர்கள் பரிதாபத்தால் அல்ல
 ன வெறுப்பால் அல்லது பிற்க
 ன்கடிய அடிமைகளை இழக்கும்
 துத்தத்தால் கொலைமய நிறுத்
 துத் படிக்கும் மிகுதியவர்களைச்
 சிறையில் வைக்கும்படிக்கும் கல்
 த்தானைக் கேட்டுக் கொண்டார்
 ன். இதற்குள் ஆயிரக்கணக்கான
 பேர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள்.

அடுத்த வருடம் வுந்து ஆ
 ப் தென்க்கும்மற்றும் தப்பிப்
 பிழைத்த கைத்துகளும் மீட்சப்
 பட்டார்கள். அவர்கள் கலத்தா
 னிடம் விடைபெறவெய்தியை
 பிறழலாந்து என்ற கரித்திர கார
 ர் சொல்லியிருக்கின்றார். அவர்
 தன் சிறையிலிருந்த காலத்தில்
 அவர்களுக்கு கலத்தான் அவர்க
 ள் காட்டிய தயவுக்காய் அவர்க
 ளுக்கு கன்மிகுத்துதற்கு அவர்க
 ளை மேற்படி வுந்து சம்பித்த
 பொழுது பாயலி துந்துவிபா
 விகாரைக் கொண்டு சென்றதா
 லுது.

“ஜோஷானே, நீர் உம்முடைய
 தேசத்தின் ஓர் தலைவரொன்றை
 யும் ஓர் பெரிய தலைவரின் புதல்
 வர் கன்பதைபும் யான் அறிவே

ன். நீர் ஓர் வாலிபர் ஆதலால்
 இந்த முயற்சி அபயப்பட்டதா
 ல் உமக்கு இழிவும் வெட்கமும்
 உண்டாவிரும்பலாம். ஆதலின்
 இந்த இழிவை யாழ்ந்துதற்கும் உ
 மறு கண்ணியத்தைத் திரும்பப்
 பெற்றுக் கொள்ளுதற்கும் நீர் சி
 ல ஜனங்களைச் சேர்த்துக்கொண்
 டி என்னோடு யுத்தஞ்செய்தற்கு
 வாக்ஊம். எனக்கு அதைக்குறி
 த்தச் சந்தேகம் அல்லது அச்ச
 முண்டாயிருந்தால் நீரும் உமது
 கூட்டத்தாரும் எனக் தெரிய
 ஆயுத மெடுப்பதில்லையென்றும்
 யுத்தஞ் செய்வதில்லையென்றும்
 உங்கள் சட்டத்தையும் மார்க்கத்
 தையும்கொண்டு சத்தியஞ்செய்ய
 ப் பண்ணுவீன். ஆகிலும் கா
 ன் உம்மை யல்லது உமதுகூட்
 டத்தாரை அவ்விதமான சத்திய
 ம் அல்லது வாக்குத்தத்தம் செய்
 யும்படி கேட்கமாட்டேன். நீர்
 உமது தேசத்திற்குச்சென்று ச
 ந்தோஷமா யிருக்கையில் ஒருகூ
 ட்டம் ஜனங்களைச் சேர்த்துக்
 கொண்டு எனக்கு விரோதமாய்
 வருவதை யான் விரும்புகின்றே
 ன். யான் உம்மையும் உமது கூ
 ட்டத்தாரையும் யுத்தகாலத்திற்
 சத்தித்தற்கு ஆயத்தத்தோடிருப்
 பதை நீர்கண்டுக்கொள்வீர், யான்
 சொல்லுகிற இந்தப்பேச்சை நீர்
 சேர்க்கின்ற மனிதர்களுக்குத்
 தெரியியும். யான் யுத்தகாலச்
 செய்கடியவனாகவும் கிறீஸ்தவர்
 களின் இராச்சியத்தில் இன்னும்
 தேசங்களைப் பீடிக்கக் கடியவனா
 யும் ஆயத்த முன்னவனாகவும் இ
 ருக்கின்றேன்” என்றதே.

மேற்படி கணமுள்ள செறங்களை
 வுந்து-அப்-கவர்கும் அவரின்
 கூட்டத்தார்களும் நன்றாய் விள
 க்கிக்கொண்டார்கள்என்றும் தா
 ன்கள் சிவித்திருந்த கால முழு
 வதிலும் அவற்றை யெண்ணுவீ

ன்றவர்களா யிருந்தார்களென்றும் மேற்படி சரித்திரகாரர் கூறியிருக்கின்றார்.

இன்னும் வரும்.

மெஸ். அமீர் அலி.

—:0:—

இச்சூனிகையில் தரப்பட்டிருக்கிற முகப்படம் நீண்டகாலம் கல்கத்தா ஹைகோட் நியாயாதிபதிகளுள் ஒருவராய் இருந்து இப்பொழுது உத்தியோகத்தால் விலகி இருக்கின்ற மெஸ். அமீர் அலி அவர்களுடையது. இவர் பெர்ஷிய தேசத்தைச் சேர்ந்த வேர் செய்யது. தமது குடும்பத்தார் பெர்ஷியாவிலிருந்து இந்தியாவுக்கு வந்து அங்கு குடியேறி சொற்ப காலத்தின்பின் அமீர் அலி அவர்கள் தமது சகோதரனாக இங்கிலீஷ் பாடசாலைக்கனுப்பப்பட்டனர். இருவரும் இங்கிலீஷ் பாஷையை நன்கு கற்றுத்தேறியதோடு அறபு பாரிஸ் முதலிய பாஷைகளையும் கற்றுத் தேர்ச்சியடைந்தனர். மெஸ். அமீர் அலி நீதி சாஸ்திரம் பயின்றப்பட்டனர். அவர் அதனை யோர் அளவுக்கு இந்தியாவில் படித்துக்கொண்டு இங்கிலாந்துக்குச் சென்று அங்கு நியாயபரீட்சையில் அனுசூலமடைந்து பரிஸ்மா பட்டம்பெற்றனர். பின்பு அவர் இந்தியாவுக்குத் திரும்பிவந்து சில காலம் கல்கத்தாவில் நியாயதாரத்தாராய் அலுவல் பார்த்த பிறகு இந்திய வைஸராயிருந்த லோர்டு லன்ஸ்டவுன் அவர்களால் கல்கத்தா ஹைகோட் நியாயாதிபதியாய் ஏற்படுத்தப்பட்டனர். அவர் அவ்வத்தியோகம் பார்த்தகாலத்தில் கொடுத்த தீர்ப்புகள் இக்காலத்தில் இந்தியா இலங்கை முதலிய தேசங்களில்

நியாயப்பிரமாணமாய் எடுக்கப்படுகின்றன. மேலும் அவரால் இயற்றப்பட்ட நியாயநூற்கள் எல்லாக்கோடுகளிலும் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. மெஸ். அமீர் அலி நியாயவிஷயத்தைக் குறித்த மாத்திரமல்ல இல்லாமாக்கத்தைக்குறித்தும், தகுல்சல்வல்லாகு அலைகிவசல்லம் அவர்களைக் குறித்தும், அறபிகளின் சரித்திரத்தைக் குறித்தும் இங்கிலீஷில் பலநூற்களை யெழுதி அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தி இருக்கின்றார். அந்நூற்கள் இங்கிலாந்துள்ள கல்விமான்களாற்றினும் யிகவும் புகழ்ப்பட்டிருக்கின்றன. அவர் இங்கிலாந்துக்குப் படிப்பதற்குப் போயிருந்தகாலத்தில் ஓர் இங்கிலீஷ் மாகதை விவாகஞ்சய்ததோடு இங்கிலாந்தையே இப்பொழுது தாம் குடியிருக்கும் தேசமாக்கிக்கொண்டனர். அவர் இங்கிலாந்தில் அதிககாலம் குடியிருந்தநிமித்தம் இங்கிலீஷியரின் உடையைத் தம்முடையாய்க் கொண்டனர். அவருக்குச் சில ஆண்மக்களுண்டு. அவர்கள் தம்போது இந்தியாவில் உத்தியோகம் பார்த்திருக்கின்றார்கள். மெஸ். அமீர் அலி அவர்கள் உத்தியோகத்தால் விலகி இளைப்பாறும் இக்காலத்திலும் பலநூற்களெழுதுகின்றார். அன்றும், அவை சீக்கிசாம் இங்கிலாந்தில் பிரசுரிக்கப் படுமென்றும் சொல்லப்படுகின்றன. அவருக்கு பிரிட்டிஷ் அரசாட்சியார் C. I. E. (ஸி. ஐ. ஈ.) என்னும் பட்டத்தைச்சூட்டி யிருக்கின்றார்கள். அவரின் நடக்கையைக் குறித்து "மைம்ஸ்-அப்-இந்தியா" பத்திரிக்கை கீழ் வருமாறு கூறுகின்றது:—

"முன் கல்கத்தா ஹைகோட் நியாயாதிபதியாயிருந்த மெஸ். அமீர் அலியின் நடக்கையும் அரு

ஞ்செய்க்குகளும் நன்றாய் அறியப் பட்டிருக்கின்றன. நாதின அ வர் வலவழிகளில் அடைந்திருக்கின்ற பிரதானத்தை விவரமாய் எடுத்துக்காட்டுவது அவசியமான காரியமல்ல. அவர் இக்காலத்தில் சிவத்திருக்கிற முகம்மதிய்ய நியாயசாஸ்திரிகளினும், பிரசங்கிகளினும், பகிரங்கவேலைகள் செய்பவர்களினும், மிக்க சாமார்த்திய முடையவர். வேறு இந்திய துரைமகன் மெல். அமீர் அலியைப் பார்க்கிலும் அதிகமாய் இங்கிலாந்திலறியப்படவில்லை. மேலும் அவரைப் பார்க்கிலும் அதிகமாய் இந்திய விஷயங்களை யறிந்தவராய் வேறு இந்தியர் எண்ணப்பட வயில்லை. அவர் காலத்துக்குக் காலம் "கைஸ்ரீந்தா ஸன்சரி" என்ற பத்திரிகைக்கும் வேறு பிரதான பத்திரிகைகளுக்கும் எழுதிய சாமார்த்தியமுள்ள ஆற்றிகள் அக்காலத்தின் பிரதான செய்திகளாய்க் கண்ணியத்தோடு பகிரங்கப் படுத்தப்பட்டன. இல்லாத்தின் சரித்திரத்தையும் விசுவாசத்தையும் விவாக்கியானஞ் செய்தியிலும், மார்க்குத்தைத் தற்கால தேர்ச்சியோடும் அறிவோடும் இணங்குவதிலும் அவர் முஸ்லிம் உலகத்தில் ஒப்பற்றவராயிருக்கின்றார். அவர் தமது சாதியாரின் கல்விக்காரும் தேர்ச்சிகாரும் தன்னயமறுப்புள்ள அதிக வேலை செய்திருக்கின்றனர். பங்காளத்தில் முகம்மதிய்யர்களின் வகுப்பு சொத்துகளைப் பாப்பரிக்கிற காரியசபையின் அக்கிராசனராயிருந்த அவர் செய்த சேவகம் பகிரங்கமானதாயிருந்தாலும் மறக்கப்பட்டதுபோல் தோன்றுகின்றது. அவர் கல்கத்தாவில் மஜஸ்திரேட்டாயும், சிரோஷ்ட மஜஸ்திரேட்டாயும், கவர்சங்க அங்கத்தவராயும், சட்ட நிருபண ச

ங்க அங்கத்தவராயும், கைஸ்ரீந்தா நியாயாதிபதியாயும் அலுவல் பார்த்தாலும், அவர் பங்காள மாகாணமுழுவதையும் கேரேய லிந்தவராயும், அத்தேச பாஷைகளையும் இந்துக்களினதும் முஸ்லிம்களினதும் சட்டவகையையும் கல்விந்தவராயும் இருக்கின்றனர். இந்த அறிவை அவர் பலமுறையும் பிரயாணஞ் செய்ததைக் கொண்டும், தாம் இந்திய இராஜதானியில் இருந்த காலத்தில் தமது கல்விப் பேரூலும் தெளிவான புத்தியாலும் பல சாதியார்களுக்கும் புத்திசொல்லுகின்றவராயிருந்ததைக்கொண்டும் பெற்றுக்கொண்டனர். அவர் உத்தியோகத்தால் விலகிய பின்னர் இங்கிலாந்தில் இந்தியரினதும் ஆங்கில-இந்தியரினதும் கருத்தைக் கோலப்படுத்துவதில் பிரதானவேலை செய்திருக்கின்றனர். இங்கிலாந்திலுள்ள வாலிப முஸ்லிம் மாணுக்கர்கள் தங்கள் சொந்தப்பணியிடைகளைப் பாப்பவர்களாயும் வாலிப இந்துக்களின் மனதில் இங்கிலாந்து விவாதமான எண்ணத்தை யுற்பத்தியாக்கி இருக்கின்ற இராஜாங்கத்துக்கெத முயற்சியை விட்டும் அகன்றிருப்பதற்கும் காரணம் பெரும்பாலும் மெல். அமீர் அலியின் சொல்லாக்கும் புத்தியுமே. அவர் தம்மாரக்கத்தவர்களால் மேற்குத்தேச சீர்திருத்தத்திற்கும் கிழக்குத் தேச சீர்திருத்தத்திற்கும் இடையில் ஓர் கட்டென்று எத்தமட்டியர்வாய் மதிக்கப்பட்டிருந்தாராயின், அவரின் சீர்திருத்த மட்டதிகப் பட்டிருக்கின்ற தாயின் அவரே இந்திய மத்தியின் சங்கத்தில் முந்தின முகம்மதிய்ய அங்கத்தவராய் இந்திய மத்தியால் தெரியப்படுவாரென்ற கம்பிக்கை யெங்கும் பரந்திருந்தது.

இவ்வாறவர் தெரியப்படவில்லை யாயினும் இச்சியாயத்தால் கொஞ்சம் கம்பிக்கைப் பங்கமுண்டிபட்டாலும், அவரின் காமம் இரு காமம்வலிவொன்றாய் மெஸ். செய்து தமாவைப் பில்விருமி அவர்களின் காமத்தோடு கடினமாய் ஆனோடுகப்பட்ட தென்று கம்புதற்கு சியாய யிருக்கின்றது. ஆகிலும் ஒருவேளை அரசர்வக சித்திபோகத்தை விட்டும் தன்னிஷ்டமான சீர்த்தி யுடைய மெஸ். அமீர் அவி அவர்களுக்கு மேலு தனிமையான மேனமை கிடைத்தற் கிருக்கலாம். பிரிவிசவுள்ளவரின் ஜூடலியல் கயிற்றி யில் உள்ளவர்கள் இந்துக்களின்தம் முகம்மதியரினதம் சியாயப் பிரமாணங்களைச் சேர்ந்த மறை பெருகளை காரியங்களை விளங்கிக் கொள்ளுதற்குத் திராணியற்றவர்களா யிருக்கின்றார்களென்ற விஷயம் பலமுறை சியாயதாரத்தாரினால் பேசப்பட்டிருக்கின்றது. மெஸ். அமீர் அவி அவின் பெருமுன்னதற்கையுடைய வேர் இத்திய சியாயதாரத்தாரை பிரிவிசவுள்ளவரில் ஒருவராய் சியாயத்தால் அதற்குப் பெருத்ததது வ முண்டுகிறதோடு பிரிட்டிலிய விசாயத்தின் யிக்க வுள்ளத சியாய சங்கத்துக் கிருக்கவேண்டிய இத்திய தேசத்தின் வழக்க சட்டத்தைப்பற்றிய விசேஷ அபிஷ ஜூடலியல் கொயிற்றிக்கில் லெய்ன்ற குற்றச்சாட்டு வெகு தூரம் நீங்கியும், மேற்படி கயிற்றியில் இத்திய பிரதிநிதியை தேரே ஏற்படுத்ததல் யிக்க பிரதர்சீ காரியமென்று இங்கிலாந்து சியாயத்தாரின்களால் ஏற்பெபட்டிருக்கிறது. மேலும், இத்திருத்தம் சிறி அபுஸ்தேட்டி வர் சங்கத்திற்கு இச்சியர்களை

யமிக்கிறதைப் போன்ற புகழ் தக்க காரியமே.

அறவிராச்சிய சரித்திர

சுருக்கம்.

(தொடர்ச்சி.)

பிரஜாதிபத்திய அரசாட்சிநிள்வருமாணம் முன்று வழிகளால் எடுக்கப்பட்டது. (1) சேர்த்துள்ள முஸ்லீம்களிடம் அறவுபண்ணப்பட்ட வரி. இது இராச்சியத்தைப் பாதுகாப்பதற்கும், அதை வறவுபண்ணுதின்ற உத்தியோகத்தர்களின் சம்பளங்கொடுப்பதற்கும் எளிய முஸ்லீம்களுக்குத் துணைபுரிதற்கும் உபயோகிக்கப்பட்டது. (2) நிம்மிகளிடம் (முஸ்லீமல்லாத பிராஜைகள்) "கரூஜ்" என்ற காமத்தின்மீது அறவுபண்ணப்பட்ட சிலவரி (3) ஜாஸியா என்னும் தலைவரி. பித்தின இரண்டு வரிதனும் அத்தப்பெயர்களைடு ரேமான் இராச்சியத்தி லிருத்தன. தலைவரி பெர்ஷிய விராச்சியத்தில் சஸ்தை அராசர்களால் அறவுபண்ணப்பட்டது. ஆதலால் இத்தவர்களை மின்று, சாம், இரூக்கு, பெர்ஷியா ஆகிய தேசங்களில் முஸ்லிம்க்கப்படிமே முஸ்லீம்கள் சியாயத்தாரர்கள். அவ்வரிகள் ஒரே சிறையுள்ளவைகளை யிருத்தாலும் சில விசேஷமான பட்டணங்களும், மாகாணங்களும், கோத்திரங்களும் அவற்றையிட்டும் அகற்றப்பட்டன. வரி கொடுப்பதற்குக் கடமையானவர்களிடத் தானும் வரியை வருத்த முண்டாகாது அறவுபண்ணுதற்குக் கற்பிக்கப்பட்டது. அருவல் கித்தா பிசுஷென் தகழ்க்கப்பட்ட யூதர், கிறிஸ்தவர் முதலியவர்கள் சீதி யோடுமீட்டினுத் தன்மையோடும் நடத்தப்பட்டார்கள்.

அறபிகளின் சேனை கோத்திரங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவர்களையும் மதீனா, நாயிபு முதலிய பட்டணங்களில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட ஜனங்களையும் கொண்டாக்கப்பட்டது. அவர்களுக்கு வரிகளிலிருந்து சம்பளங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. துவக்கத்தில் சிரேஷ்ட சேனாதிபதியை மாத்திரம் கலீபா ஏற்படுத்தினார். உத்தியோகத்தர்களைத் தெரியும் பணிவிடை சிரேஷ்ட சேனாதிபதிக்கு விடப்பட்டது. சிரேஷ்டசேனாதிபதி கலீபாவின் பிரதிநிதியாயிருந்ததால் அவரே கானாகத் தொழுகைகளை இமாமாய் நடத்திவந்தனர். பல இராணுவ வகுப்புகள் சேர்ந்திருந்த விடத்தில் இமாமத்துச் செய்யவேண்டியவர் இன்னொன்று தெரிவிக்கப்பட்டது. அதைக் கொண்டு அவரே சிரேஷ்ட சேனாதிபதியென்று ஜனங்கள் அறிந்து கொண்டார்கள். உமறு மறியல்லாகு அன்கு அவர்கள் தம்முடைய ஆளுகைக் கடைசியில் நாமே மறுவுத்தியோகத்தர்களையும் ஏற்படுத்தினார்கள். யுத்தங்களில் ஒழுங்கினமும் வீரமின்மையும் காட்டியவர்கள் சக்கரத்தில் வைப்பதைக்கொண்டும் குற்றவாளியின் தலையிலிருந்து தலைப்பாகையைக் கிழிப்பதைக்கொண்டும் ஆக்கினை செய்யப்பட்டார்கள். இந்த ஆக்கினைகள் அக்காலத்தில் இழிவுபடுத்தக் கூடியவைகளாயிருந்தன. ஆதலால் அவை பலன்கொடுத்தன. சேனையில் குதிரைப்பட்டாளமும் காலாட்டப்பட்டாளமுமிருந்தன. கேடகங்கள், வான்கள், நீண்ட ஈட்டிகள் ஆகியவை குதிரைப்பட்டாளத்தின் ஆயுதங்களாயும், கேடகங்கள், வான்கள், ஈட்டிகள் அம்புகள், வில்லுகள் ஆகியவை காலாட்டப்பட்ட

ளங்களின் ஆயுதங்களாயும் இருந்தன. காலாட்டப்பட்டாளத்தில் வீற்காரர்கள் பிரதானமுடையவர்களாயிருந்தார்கள். மேம்படிப்பட்டாளத்தின் முன்னணியில் ஈட்டிக்காரர்களும் பின்னணியில் வீற்காரர்களும் நிறுத்தப்பட்டார்கள். குதிரைப்பட்டாளம் வழக்கமாய்க் காலாட்டப்பட்டாளத்தின் பக்கங்களில் நிறுத்தப்பட்டன. தனிப்போர்களைக் கொண்டு யுத்தங்கள் துவங்கப்பட்டன. அறபிய சேனைகளின் பெரும் மேன்மை அவர்களின் பெயர்க்கப்பட்டக்கூடிய தன்மையிலும், விடாமுயற்சியிலும், பொறுமையிலும் தங்கியிருந்தன, இந்த குணங்களோடு உற்சாகம் சேர்ந்தபொழுது அவை வெல்லக்கூடாதவைகளாயின. அவை பெய்பொழுதும் நல்ல ஆகாரமுன்னவைகளாயிருந்ததோடு நீண்ட பிரயாணங்களை ஓட்டக்கங்களில் செய்தன. துவக்கத்தில் போர்வீரர்கள் புரளயமிறங்குதற்கு ஈத்தமாவோலைகளைக்கொண்டு குழைசைகளை யமைத்தார்கள். ஆகிலும், பின்பு உமறுமறியல்லாகு அன்கு அவர்கள் நித்தியமான இராணுவஸ்தானங்களை யமைத்தார்கள். இதுவே பஸரூவிலும் கூபாவிலும் யிஸ்மீலும் ஆபிரிக்காவிலும் வந்திலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இராணுவ ஸ்தானங்களின் பூர்வமாயிருந்தது. ஹெமஸ், கஸா, எடஸ்ஸா, இஸ்பஹான், அலக்ஸாண்டிரியா முதலியவிடங்களில், சடுகியான, தாக்குகளைத், ததித்துக்கொள்வதற்காக அதிகமானபோர்வீரர்கள் நிறுத்தப்பட்டார்கள். குதிரைவீரர்கள் சந்திவியூஸ் செய்யப்பட்ட, கவசங்களும், சுருக்காற் செய்யப்பட்ட தலைச்சீராவும் அணிந்திருந்தார்கள். காற்சண்டக்காரர்கள் முழங்கால் வ

கையில் பணிந்த இறுக்கமான சட்டகங்களும், காற் சட்டகங்களும், இக்காலத்தில் அபுகானியரும் பஞ்சாபிகளும் பாவிக்கிற விதமான சப்பாத்துகளும் அணிந்திருந்தார்கள். அவர்கள் யுத்தத்திற்கு குறுஆள் ஆயத்துகளை யோதிக்கொண்டு போகிறவர்களையும் "அல்லாகு அக்பர்" என்ற தக்பீர் சத்தத்தோடு தாக்குகின்றவர்களாகவும் இருந்தார்கள். மேல்கள் அடிக்கப்பட்டன. இராணுவத்தோடு சென்ற கோத்திரத்தவர்கள் தம் குடும்பங்களையும் தம்மோடு கொண்டிப்போனார்கள். அவர்களுக்கு இராணுவஸ்தானத்தில் விசேஷ தலங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. முறைகேடுகள் தடுக்கப்பட்டன. குடிவெறி எண்பது அடிக்களைக்கொண்டு ஆக்கினை செய்யப்பட்டது. தம் குடும்பங்களை விட்டு அன்னியதேசங்களுக்கு இராணுவசேவகத்திற் செல்பவர்கள் ஒருமுறைக்கு நான்குமாதங்களுக்கதிகம் வேலைசெய்வதில்லை. கலீபா உமறு அவர்கள் சேனாவீரர்களமாட்டவனையையும் எல்லைக்கோட்டகளையும் உண்டாக்கியதோடு எல்லைகளின் சேனாதிபதிகளையும் ஏற்படுத்தினார்கள்.

அவர்க்கத்தில் அறபுதேசத்தில் ஒருமுக்கான சிற்பவேலை யிருக்கவில்லை. கல்பாவைப் போன்ற சிற்பவேலைபுள்ள சில கட்டடங்கள் மாத்திரம் மக்காவிலிருந்தன. இவ்வரியமுள்ள குடி ஜனங்களின் வீடுகள் கல்லாலும் செங்கல்லாலும் கட்டப்பட்டிருந்தன. மதினாவில் வீடுகள் பெரும்பாலும் செங்கல்லால் கட்டப்பட்டன. அங்கிருந்த பிரதான பள்ளிவாசலும் செங்கல்லால் கட்டப்பட்டு மன்சாந்து பூசப்பட்ட சந்தான கட்டடமா யிருந்தது. வீடுகள் அதிகப்பற்றாய் ஒரு தட்டுள்

ள வைகளாகவும் முற்றவெளிக்கும் அவற்றிற்கு மத்தியில் கிணறுகளுமுள்ள வைகளாகவும் இருந்தன. ஆகிலும் இராண்டாவது கலீபாவின் ஆளுகையினீற்றில் அன்னிய சிற்ப சாஸ்திரிகள் இல்லாததின இராஜ தானிக்கு வந்தபொழுது சிற்ப வேலைபுள்ள கட்டிடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. மக்காவிலும் மதினாவிலும் இருந்த சகல பிரதானிகளும் கல்லாலும் மார்பலாலும் பெரும் வீடுகள் கட்டினார்கள். உதுமான் ரளியல்லாகு அங்கு அசர்களுக்காய்க் கட்டப்பட்ட மாளிகை பெரிதானதும், அழகானதும் தோற்றமுள்ளதும் யிருந்ததென்று சொல்லப்படுகிறது. பள்ளிவாசல் உடைக்கப்பட்டு கல்லாலும் மார்பலாலும் நேர்த்தியாய்க் கட்டப்பட்டது. உதுமான் ரளியல்லாகு அங்கு அவர்கள் கலீபாவாயிருந்த காலத்தில் நபி சல்லல்லாகு அல்கியசல்லம் அவர்களுடைய அஸ்ஹாபிகள் தங்களுக்காய்ச் சிறப்பான பெரும் வீடுகளைக் கட்டுவித்தார்களென்று மஸூதி கூறியிருக்கின்றார். அவ்வாயின் புதல்வர் கபைர் கட்டிய வீடு மஸூதி எழுதிய காலமாகிய ஹிஜ்ரத்தது 352ம் ஆண்டில் இருந்ததென்றும் அதை வர்த்தகர்கள் வியாபாரஸ்தலமாய்ப் பாவித்தார்களென்றும் சொல்லப்படுகிறது. மேலும் கபைர் கூபா, பொஸ்தாத், அல்கலாண்டிரியா ஆகிய விடங்களிலும் பலவீடுகளைக்கட்டினார். அவைகளும் மஸூதியுடைய காலத்திலிருந்தன. இவற்றையும் மகத்துவத்தின் வேறு அடையாளங்களையும் குறித்துவிட்டு "இவைகளெல்லாம் உமறு அவர்களுடைய சிறப்பான நாட்களிலிருந்த சொற்பமான கடினமான போக்குகளுக்கு எவ்வ

னவு வித்தியாச முள்ளவைகளா யிருந்தன” என்று மேற்படி சரி த்திரகாரரான மஸூகி கூறியிரு க்கின்றார். மக்காவில் வர்த்தமம் நடத்தப்பட்டது. மதீனா குடிஜன ங்கள் தம் வேளாண்மைகளிலும் நிலங்களிலும் கம்பி இருந்தார்கள். இத்தக்காரியம் அவ்விரு பட்டணங்களுக்கு மிடையில் நீண்ட காலம் நிலைத்திருந்த எதிரிடையைக் கடினமானதாகிற்று. மக்கத்தாருக்குள் சூதாட்டம், மதுபான மருத்தல், போக துகர்ச்சி ஆகியவைகள் திரும்பவும் உண்டி பட்டன. மதீனத்தார்கள் தங்கள் தலைவர்களின் முன்மாதிரியை ப்பின்பற்றிக் கடினமான நடக்கையும் உண்மையான பத்தியும் உன்னவர்களா யிருந்தனர். மக்கா பிடிக்கப்பட்ட பின்னர் உல்லாசமுள்ள அப்பட்டணத்தின் குடிஜனங்கள் இல்லாததின் சன்மார்க்க சட்டங்களுக்கொழுதி நடப்பது கடமையாயிற்று. முத்தின இரு கலீபர்களின் காலத்தில் அவர்களப்படியே நடத்தார்கள். அதற்குப்பின் பல வாலிபர்கள் பழைய உல்லாசமான கவலையற்ற நடக்கைகளைக் கைக்கொண்டார்கள். அவர்களுள் அதிகப்பற்றானவர்கள் உமையாக்கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். மதீனாவில் ஜனங்கள் கடினமான நடக்கைகளைக் கைக்கொண்டார்கள். பிரசங்க ஸ்தானங்களில் உற்சாய முள்ள மாணாக்கர்கள் நிறைந்திருந்தார்கள். கலீபர்களின் பிரசங்க களைக் கேட்பதற்கு இருபாலாரும் சமுகக்கொடுத்தார்கள். அக்காலத்தில் இராகம் முற்றும் அகற்றப்படவில்லை. பஸவேலை பின்பின் பாடுவதும் வீணை வாசிப்பதும் சில ஜனங்களின் இணைப்பாற்றியான விளையாட்டா யிருந்தது. பெண்களுள் கல்ல சங்கீ

தக்காரர்களிருந்தார்களென்றும் கடினமான கலீபு உமது அவர்கள் தாமும் நகரத்தைச் சுற்றிவரும்பொழுது பலமுறை நின்று அப்பெண்களின் சங்கீதத்தைக் கேட்டார்களென்றும் சரித்திரகாரர் கூறியிருக்கின்றார்.

ஐசுவரியமுள்ளவர்களின் வீடுகளில் நிலத்தில் இரத்தின கம்பளங்கள் விரிக்கப்பட்டன. காற்காலிகளும் மேசைகளும் இருக்கவில்லை. இரத்தின கம்பளங்களின்மேல் அறையைச்சுற்றி வேறு கம்பளிகள் விரிக்கப்பட்டு அவற்றில் வீட்டொஜமானும் அவரின் விருத்தானிகளும் இருந்தார்கள். பெண்களின் பகுதி புறம்பாயிருந்தது. அதுவும் அப்படியே சோடிக்கப்பட்டது. தினருந்ததற்கு முன்னும் அருந்திய பின்னும் கைகள் கழுவப்பட்டன. அதுவரையில் கத்தியும், கார்பும் பாவிக்கப்படவில்லை. ஜனங்கள் விரல்களைக்கொண்டே தின்றார்கள். ஆகிலும், தின்னும்பொழுது மூன்று விரல்களுக்கதிகம் பாத்திரத்திலிடுவது ஒழுக்கமற்ற காரியமாய் எண்ணப்பட்டது. வீடுகளில் பெண்களின் பகுதியை புறம்பாய் அமைக்கும் வழக்கமும் விரல்களைக் கொண்டு தின்னுகிற வழக்கமும் ஐரோப்பா தேசத்திலும் மத்திய காலத்திலுண்டாயிருந்தன. அறபிகள் தோலவிரித்து அதின்மேல் புடவை (சுப்பழு) விரித்து அதில் தின்னைவைத்து அருந்துவது வழக்கமாயிருந்தது.

இக்காலத்தில் போலவே முற்காலத்திலும் கால் முனிவகாரில் நீண்ட உள்ளங்கியே செய்திள்வகுப்புக்குக் கோளான பதவிகளின் உடையா யிருந்தது. அதற்குமேல் தோல் பட்டிக்கை அணிந்தார்கள். இதுவே ஆண்களினது

ம் பெண்களினதும் உடையா யிருந்தது. அதற்குமேல் ஒட்டக மவிராற் செய்யப்பட்ட வேறேர் அங்கியணிந்தனர். யுத்தஞ்செய்யும் பொழுதும் குதிரைமீது சவாரிசெய்யும் பொழுதும் உள்ளங்கியோடு காற்சட்டையு மணிந்தார்கள். குஞ்சங்களோடு சித்திரத்தையல் வேலை செய்யப்பட்ட லேஞ்சைக்கொண்டு தலையையும் கழுத்தையும் மூடி அதனைத் தலையைச் சுற்றி ஒட்டகமயிராற் செய்யப்பட்ட கயிற்றைக் கொண்டு கட்டினார்கள். இதுவே பதவிகளின் தலைக்கோலம்.

தரித்த குடிஜனங்களுள் ஆண்கள் முழுங்கால்வரையில் நீண்ட உற்சட்டையும், சிர்வால் அல்லது காற்சட்டையும், கால் முளிவரையில் நீண்ட இறுக்கமான சட்டையும், இடுப்பைச் சுற்றி பட்டிப்பட்டிகை அல்லது சாலும் அணிந்தார்கள். இதற்குமேல் ஜப்பா அல்லது அபா என்ற அங்கி அணியப்பட்டது. அறபிகள் கபா என்றோர் அங்கியும் அணிந்தனர். அது றாமிகளிடம் அல்லது பெர்ஷியரிடம் இருந்தெடுக்கப்பட்டதென்றும், பிரஜாகிபத்திய அரசாட்சியின் காலத்தினிற்றிலையே வழங்கிய தென்றும் சொல்லப்படுகின்றது. அறபிகளின் தலையணியான தலைப்பாகையின் பெருப்பம் அவர்களின் வயதற்கும், விலைமைக்கும், கல்விக்கும் தக்கபடி வித்தியாசப்பட்டது. தலைப்பாகைக்கு மேல் தோள்களையும் கழுத்தையும் வெயிலைவிட்டும் மறைத்துக்கொள்ளும் குட்டை (தயிலஸான்) போடப்பட்டது. கால்களில் செருப்புகள் அல்லது சப்பாத்துகள் போடப்பட்டன.

பெண்களினுடை இளக்கமான சர்வாலும், கழுத்தில் திறந்த

உட்சட்டையும், அதன்மேல் விசேஷமாய் குளிர்காலத்தில் அணியப்பட்ட இறுக்கமான சட்டையுமே. அவர்களுடைய உடையில் பிரதானமானது வோர் நீண்ட அங்கி. அதற்குமேல் ஓர் இளக்கமான அங்கியை அணிந்தார்கள். இது தங்களுருவத்தை மறைத்துக்கொள்ளுதற்கு அல்லது புடவைகளில் தூசியும் சேறும் படாமல் காத்துக்கொள்ளுதற்கு வுபயோகப்பட்டது. தலையிலோர் புடவையைச் சுற்றிக் கட்டியிருந்தார்கள். இஸ்லாத்துக்கு முந்தின காலத்தில் பெண்களின் உட்சட்டையும் வெளிச்சட்டையும் நெஞ்சில் திறந்திருந்தன. நபிசல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம் அவர்கள் வெளியே போகும்பொழுது மேற்படி நீண்ட அங்கியை அணியும்படி கற்பித்தார்கள். அது முதலே இக்காலத்தில் மிஸ்றிலும் மற்றும் முஸ்லிம் தேசங்களிலும் காணப்படுகின்ற பெண்கள் சரீரங்களை முற்றாய் மூடிக்கொள்ளுகின்ற வழக்கம் உற்பத்தியாயிற்று.

அக்காலத்தில் பெண்களுக்கிருந்த சுயாதீனத்தையும், அடிமைகளையும் குறித்து ஓர் சரித்திரகாரர் கீழ்வருமாறு எழுதுகின்றார்:—“அறபிகளுக்குள் பெண்கள் முன்னும் இப்பொழுதும் பூரணமான தன்னிஷ்டத்தை யுடையவர்களாயிருந்தார்கள். பலமுஸ்லிம் தேசங்களிலுள்ள பெண்கள் மறைகின்ற வழக்கம் பிற்காலத்திலையே உற்பத்தியாயிற்று. முஸ்லிம்களுக்குள் பிரஜாகிபத்திய அரசாட்சி யுண்டாயிருந்த காலத்தில் பெண்கள் சுயாதீனத்தோடு பகிரங்கமாய் ஊடாடினார்கள். கலீபாக்களின் உபந்நியாசங்களையும் அவிரெளயல்லாகு அன்கு, இபுனு அப்பாஸ் மறியல்லாகு அன்கு முதலியவர்களின் பிரசங்கத்தைக்

கேட்பதற்குச் சமூகங்கொடுத்தார்கள். அழகங்களும் பொரியரோடும் ஊடாடியதைக்கொண்டு அறபிகள் தங்கலின் பராகிரமத்தை யிழந்து விடவில்லை. இவ்வலாத்துக்கு முன் அறபிகள் பழைய ஹிப்பூசாநியாரைப் போல பலபெண்களை விவாகஞ்செய்தினர் வழக்கந்தையுடைய வர்களாயிருந்தார்கள். கோத்திர யுத்தங்களில் ஆண்கள் காலத்துக்குகாலம் கொல்லப்பட்டதால் பலபெண் விவாகமில்லாதிருக்கிலபெண்கள் பசியால் வருந்திமீரிடும். அறபு தோக்கநரிசி மேற்படி வழக்கத்துக்கு லோர் எல்லையிட்டதைக்கொண்டு அதனைக்கொருக்கடியாய்த் தடுத்ததெட்டு மனிதர்களின் எல்லா நிலைமகளுக்கும இணைக்கமுள்ளதாகிருக்கள். பிரஜாதிபதிய அரசாட்சியின்மேல் விட்டுசெய்யாமல் கோத்திரத்தலைவர்களின் கால சீரியற்றிற்கொத்திருந்தது. அடிமைகளைவாங்கிவந்து விற்கிறதும் கடினமாய்த் தடுக்கப்பட்டது. மெய்யாகவே மனுஷ வாத்தகம் கடினமாய் தீடிக்கூரைக்கப்பட்டது. "பிராயம்" எனபுத்தத்தில் கைதிகளாய்ப் பிடிக்கப்பட்ட மனிதர்களை மாத்திரம் அவர்கள் மீட்கப்படும் வரையில் அடுமையாக்கிக் கொள்ளாதற்கு இடங்கொடுக்கப்பட்டது. அடிமைகளும் அடிமைப்பெண்களும் குடும்பத்தின் அங்கத்தவர்களாகவே கவனிக்கப்பட்டார்கள்" என்றே.

ஆசிலும் பெண்கள் மறைகிறவழக்கம் நபிசல்லல்லாரு அலைக்கவசல்லம் அவர்களின் காலமுதலநடைபெற்று வருகிற தெனும் அடிமைகளை விறகவும் வங்கவும் கூடுமென்றும் வேதநூற்கள் கூறுகின்றனவாம். ஒருவேளை மேற்படி சரித்திரகாரர் சொ

ன்னவாறு கலீபாக்களினதும் கல்லிமாண்களினதும் பிரயங்கவகளைக்கேட்கச்சென்றவர்கள் முகமுடியிட்டிருக்கலாம்.

நான்கு ரூசுதீன் கலீபாக்களின் சரித்திரத்தையும் அவர்களின் காலத்தில் அறபிகளுவிருந்தவழக்கம் உடை நடைமுறையையகளை இவ்வரையிற் தந்தேம். அடுத்த சஞ்சிகை முதல் பனி உமையாக் கோத்திர கலீபாக்களின் சரித்திரம் தரப்படும்.

இன்னும் வரும்.

முஸ்தபா காமில் பாக்கூர்.

மிஸ்து நஷனல் பாட்டியின் தலைவரான முஸ்தபா காமில் பாக்கூரைக் குறித்து ஒருகடிதர்கீழ்வருமாறு எழுதுகின்றார்:—
நான் இப்போது எழுதுகிறது முஸ்தபா காமில் பாக்கூரைப்புகமுதற்கல்ல. ஆசிலும் அவருடைய நடக்கையை விவரித்துக்காட்டவும் அவரின் முன்மதிரியை மிஸ்திகள் பின்தொடர்வதால் மிஸ்துச சாதிக்கு பலலுண்டாருநென்று காட்டவுமே யான் நாடுகின்றேன்.

முஸ்தபா காமில் பாக்கூர் 15 வயதுள்ளவராயிருந்தகாலத்தில் யான் அவரை யறிந்தேன். நான்கள் அதுமுதல் நேசர்களாயிருந்தேம். காலஞ் செல்லச் செல்ல எங்கள் நேசமும் மதிப்பும் அதிகப்பட்டிருக்கின்றன. நான் அவரை விபகின்றவனு யிருந்தாலும் அதற்கு யான் உண்மையைக்கூட்டுகதமாட்டேன். மேலும் நான் அவரைக்குறித்து விசுவாசிப்பதையே சொல்லப்போகின்றேன். முகாமுகமாய் யான் அவரை அஞ்சினவனுமல்ல. அவரைக்கு அந்தரங்கப் பணிவி

டைகளைச் செய்யப் போகின்ற ரென்று நம்பினவனுமல்ல. ஒரு காரியத்தில் மாத்திரமே எங்களின் அன்னியோன்னியமான பல னிருக்கின்றது. அதாவது சுதேச நன்மை. முஸ்தபா காமில் அபந்தி "அல் மதுராஸா றிவியு" என்ற பத்திரிகையின் ஆதீனராயிருந்த காலத்தில் இக்காலத்தில் அவர் "அல்ஹிவா" வில் எழுதுகின்ற விதமே எழுதுகின்ற துணியும் சுதேசாபிமானமுள்ள வாலிபராயிருந்தனர். அனுபோகத்தால் அவரின் அறிவு அதிகப்பட்டிருக்கின்றது. இக்காலத்தில் அவர் மொழிகின்ற சுதேசாபிமானமுள்ள கருத்துகளையே அனுபோகமற்றவராயிருந்த அக்காலத்திலும் மொழிகின்றவராயிருந்தனர். இவ்வாறு அவர் எக்காலமும் ஒரே நோக்கமும் ஊக்கமும் உடையவராயிருக்கின்றனர். அவரின் வேலை யொரே தூண்டுகோலையுடையதாயிருக்கின்றது. முஸ்தபா காமில் அபந்தி சுதேசாபிமானத்தில் வர்த்தகஞ்செய்பவரல்ல. அவர் கடியிய நியாய சாஸ்திர கல் லூரியிலும் பிருன்னிய நியாயசாஸ்திரக் கல் லூரியிலும் கற்றனர். இந்த இரண்டு கல் லூரியிலும் அவர் சேர்ந்திருந்தது தமது மனச்சாட்சிக்கு வி ரோதமுண்டான விடத்தில் முந் தினதை விட்டுவிடும் நோக்கத்தோடேயே. பிரதியுபகாரமின்றி தம்தேசத்திற்குச் சேவகம் செய்கின்ற சுதேசாபிமானமும் உற் சாயமுமுள்ளவர். சுதேசாபிமானத்தைக்கொண்டு பொருள் சம்பாதிக்கும் கருத்தைக் கொள்பவர் என்று நாம் நம்பவில்லை.

முஸ்தபா காமில் ஐரோப்பாவுக்குச் சென்று தூலஸிலுள்ள (பிரான்ஸ்) நியாய சாஸ்திர கல் லூரியில் நியாயசாஸ்திரத்திற்கே

ர்ச்சிப்பட்டம் பெற்றனர். அவர் பரீக்ஷையில் அதிக மார்க்குகளைப் பெற்றதால் அவரும் மற்றும் மிஸ்றிய மாணாக்கர்களும் ஆந் தமடைதற்குக் காரணமுண்டாயிருந்தது. அந்தத் திருணத்தில் முஸ்தபா காமில் தூலஸ்பட்டணத்தில் தம்முடைய முதலாவது பிரசங்கத்தைப் பிரசங்கித்தனர். அந்தப் பிரசங்கம் பிரான்ஸில் பெரு மெழுச்சியை யுண்டாக்கிற்று. அதிலவர் எல்லாச் சாதியிலும் புகழ்த்தக்கதாயுள்ள சுதேசாபிமானக் கருத்தையே வெளிப்படுத்தினர். அதன்பிறகு அவர் மிஸ்றுக்கும் பிரான்சுக்குமிடையில் பிரயாணஞ் செய்வதில் பல வருடங்களைக் கழித்தனர். அவர் மிஸ்றிலும் ஐரோப்பாவிலும் பிரசங்கிக்கிறவராயும் பத்திரிகைகளுக்கெழுதுகின்றவராயும் இருப்பதோடு ஐரோப்பியர்கள் தங்கள் பத்திரிகைகளுக்கு மிஸ்றைக்குறித்தெழுதவும் செய்கின்றார். அவர் மிஸ்றிலும் அன்னிய தேசங்களிலும் பிரயாணஞ்செய்யும் பொழுது தமது சுயதேசத்திற்கும் கதிவுக்கும் விசுவாசமும் கீழ்ப்படிதலும் உள்ளவராயும் இஸ்லாத்தையும் முஸ்லிம்களையும் உரத்த சத்தத்தோடும் பலத்த நியாயத்தோடும் பாதுகாக்கின்றவராயும் இருந்தனர். அவரில் சில தருணங்களில் தொழிலுக்கடுத்த நியாயம் காணப்படாதிருந்தாலும் உண்மையினதும் விசுவாசத்தினதும் நியாயம் எப்பொழுதும் காணப்படுகின்றது. மிஸ்றில் தேசாபிமான வெண்ணம் அற்றுப் போகிறதாயிருந்த காலத்தில் அவர் "அல்ஹிவா" என்ற அறப்புப் பத்திரிகையை ஸ்தாபித்தனர். ஒரு நல்ல அச்சியந்திரத்தை வாங்கிக்கொள்ளுதற்கு அவரிடம் கிரயமிருக்கவில்லை. ஆச

லால் அவர் ஓர் சிறு அச்சிடு மி யந்திரத்தை வாங்கிக்கொண்டு மு ற்பணங்கொடுத்த கையொப்பக் காரர்களுக்கே பத்திரிகை யனு ப்பப்படுமென்று தெரிவித்தனர். இவ்வாறு முற்பணங் கொடுப்ப து மிஸ்து தேசத்தார்களின் வழ க்கமல்ல ஆதலின் முஸ்தபா கா மில் பாஷாவின் சொல் துணிவு ள்ளதாயிருந்தது. ஆகிலும் மே ற்படி வாலிபர் தம் தேசத்திற்கா ய் எடுக்கும் சிரமத்தை யறிந்த சில நற்குணமுள்ள மிஸ்திகள் தங்கள் கையொப்பப் பணங்களை மேற்படி பத்திரிகைக் கனுப்பி னார்கள். ஆதலின் ஊரார் இப் பொழுது அறிந்திருக்கின்ற கா ரியங்களைச் செய்தற்கு அவர் கூ ழியவரா யிருந்தனர். அவர் நம் பிக்கை யோடும் விடா முயற்சி யோடும் தமது காரியங்களை நட த்தி ஊக்கத்தையும் சித்தத்தையு ம்கொண்டு ஜயமடைந்தனர். ஓர் புதுப் பத்திரிகையை நடத்துகி ன்ற வருத்தங்கள் முஸ்தபா கா மிலுக்கு அதிகமாயிருக்கவில்லை. ஆதலால் அவர் தமது நாமத் தைக் கொண்ட வோர் பாடசா லையையும் ஸ்தாபித்தனர். அவ ர் தமது முயற்சியின் துவக்கத்தி லேயே தமது சதேசாபிமானத்தை ப் பேச்சில் மாத்திரமல்ல செய விழும் காட்டுதற்கு விரும்பிக் கொண்டனர்.

மிஸ்தில் கீழ்ப்படிதல் உண்டு பட்டபொழுது, உரித்தில்லாமல் அத்தேசத்தைப் பலபந்தமாய்ப் பறிக்கின்றவர்களைக் கைகுறு க்கும் முறை யுண்டுபட்டபொழு து, நெருக்கப்படுகிற வர்கள் த ம்மை நெருக்குகின்றவர்களின் முன் தாழ்மையுள்ள இரந்து கே ட்கிற தன்மையிலிருக்கும் பொ ழுது, மிஸ்தின் உருத்துகளில் சொற்பத்தை மாத்திரம் மன்ற

டி கெஞ்சி பரிந்து கேட்டபொ ழுது, அன்னிய பிறிட்லஷ் அர சாட்சிக்கு விரோதமாய்ப் பேசு தற்குத் துணிபவர் இறுமாப்புட யவரென்று கவனிக்கப்படாது விடப்பட்டனர். முஸ்தபா காமில் தமது சத்தத்தை யதிகமாய் உய ர்த்தி மனிதர்களை விழிக்கும்படி க்கும் மிஸ்து சாதியை சமாதா னமான வெழுங்கைக் கொண்டு பாதுகாக்கும்படிக்கும் கேட்ட னர். நம் தேசத்திற்கு அதை வெறுகொள்ளச் செய்வதும் உற ங்கச் செய்வதும் அதன் தத்து வத்தைக் கொல்லச் செய்வதுமா ன நஞ்சுள்ள சோம்புத்தனத் தைத் தெரிவித்தனர். அவரை வி யக்கின்ற அவரின் நேசத்தை வி ரும்புகின்ற தோழர்கள் சிலரே அவரோடிருந்தார்கள். ஆகிலும் இந்த நேசர்களுட் சிலர் அவர் மேன்மைதங்கிய கதீவுக்கு இரா ஜபக்தி யற்றவராகி விடக் கூடி மென்று அஞ்சினார்கள். அந்த அ ச்சத்திற்கு நியாயமிருக்கவில்லை. அவர் தாம் மேன்மைதங்கிய கதீ வு அவர்களுக்கு வைத்திருக்கி ன்ற இராஜபத்தியை விடவுயில்லை. விடப்போகிறது மில்லை. தமது விதிகளை மாற்றுகிறது அவரின் குணமல்ல. மிஸ்து தேசத்தாருக் கும் அவர்களுடைய இளவரசரு க்கும் இடையில் குதர்க்க முண்டு பட்டால் நஷ்டமுள்ள காரியங்க ளுண்டாகு மென்பதையும், அவ ற்றை யெங்கள் சத்துருக்கள் எ ங்களுக்குத் தீங்கு செய்தற்கு வோர் தருணமாய்ப் பிடித்துக் கொள்வார்களென்பதையும் அவ ர் நன்கறிந்தவர். அக்கபாகாரி யம் உண்டுபட்டபொழுது “அல் லிவா” தனது தேசத்தை வியக்க தக்க விதத்தில் பாதுகாத்த தோடு மிஸ்து சாதியாருக்கு முன் தெரிந்திராத அச்சமுள்ள விரக

சியங்களை வெளிப்படுத்தி யு. ஆ தலால் அந்தசாசனியர் உகாலு சங்கொஞ்சமாய் விழித்துத் தவக ள் விதியை யோசித்ததற்குத் து ணிந்தாரர்கள். அவர்கள் தவகள் நி லைமையக குறித்துச் சிந்தித்தி ற வர்களாகவும் தவகள் விதியை யோசிப்பவர்களாகவும் இருந்தக ள் ததில் தின்ஷாவி காரியம் சம பவித்தது. அந்த வழக்கு விசாரி கப்பட்டுன்னமே குற்றவாஸி ம னைத் தூக்குத் தூக் தூக்குமதவக ள் அனுப்பப்பட்டன. "அல்லி வா" தின்ஷாவை கிராமத்தார்க ளைப் பாதுகாத்தற்கு எழுமபிற் று. அந்தப்பாதுகாப்பு அப்பத் திரின்கையாகித்தொடிகாணத் தக் குரிய கண்ணிப்பதின் உச்சத்து க குயாததீவீட்டது. அப்பொழு து "அல்லிவா" விள ஆக்ஷாநித் புள்ளிதென தெண்ணப்பட்ட அ ரசாடகியன் விழி நிழலுத்த ககாந மையன் நினைவாய்ச் சிந்திக்கும் முன் ன் லககாடககககககககககககக வதற்குப் பாடபாவுகருச சென் றனர். தவகளை மெய்யக்கூடிய பெரும நியாயம் திறவு பிரதான மாய இவ்விலியருக்கும பொது வரய ஐதிராயியருக்கும சமதப டி அந்திகளைத் தெரிவிப்பதெயெ ன்று அவர் எண்ணினர். திதலு லிஸ்துக்குப் பெரும நன்மைபுண் டுபட்டது. இந்த நன்மான வேல் யின் பின்னா முஸ்தபா காமில் பாஷா பிஸ்துக்குத் திருமபிவந் து தமது திவ்விலீஷ் பத்திரிகை யையும் பிஸ்துன்ஸ பத்திரிகையை யும் ஸ்தாபித்தனர். இந்த முயற் சி நன்மையுள்ள தென்பது ஐச வரியமுள்ள பிஸ்துக்குக்கு முன் னமே தெரிந்திருந்தாலும் அதைச் சொசுத்தற்குத் தாதிரியமுடைய வர்களிருக்கவில்லை. எனமுறும் முஸ்தபாகாமில் மேற்படி வேலையைத் தாமாயச செய்து அவரின்

பொறுப்புக்களை யதிகப்படுத்திக் கொண்டனர். அவரின் சாகியத் தவர்கள் அவரின் கண்ணியமுள்ள னன்னங்களை யறிந்தபொழுது அவரின் அப்படிப்பத்திரிகைக்கு அ டிகமாய்த துணைபுரிந்தார்கள். அவர் புத்தியை அலக்ஷாண்டி ரியாவில் பண்ணிய வுபந்ரியா சத்தைப்போன்ற இராசாங்க கா ரியத்தைக் குறித்த உபந்ரியாசம் எப்பொழுத வது விழக்குத் தே தததாரால் கெட்கப்பட வில்லை. யான் இப்படிப் பருப்பித்துச் செலவதல்ல. அந்த உபந்ரியா சத்தால் அதிக பலனுண்டாயிரு க்கின்றது. முஸ்தபா காமில் பா ஷா சுகேதாபிமின கதை யோர் தொழிலாய் எடுத்திருக்கின்றார் எனதும் அநைகநகாண்டி தமக் குச டொககாமான் நயத்தைப்பெ ற்றுக் ககாள்ளுமின்றி என்னும் அலரின் சத்துநற்களை கூறுகின் றார்கள். ஆரிஸும அவர் துவக்க முதல் சுகேதாபிமானமுள்ளவ ள்ரானதும், சுகேதாபிமானத்தைவி யாபாடமாய்த் கொண்டிருக்கின் றுரென்று அவரைக் குற் றஞ்சாட்டக் கூடாதென்னும் மு ன் கூறியிருக்கின்றேன். இப்பொ முது அவருக்கு அவரின் பத்திரி கையின் வருமானமாதமிரமே யி ருக்கின்றது. அதுவும் பழைய பத்திரிகையல்ல. அவர் கொஞ்ச ம பணம் சம்பாதித்திருக்கின்ற ரென்று நாங்கள் எண்ணிக்கொ ண்டாலும் இந்த சாகியார அல் லது அவர்களுள் முஸ்தபா காமி லின் கருத்துகளை மயாப்புக்கொ ண்ட அதிகப்பற்றினவர்கள் த ம் சீவியத்தையும் தமது வர்ஷிப பிராயத்தையும் சுகத்தையும் தம் சாதிக்காய்ப் பவிக்கொடுக்கின்ற தவகள் பணியிடைக்காரர் எரிய வராயும் ஆதரவற்றவராயும் இரு க்கவிடுவது வெட்கமான காரியம்

ல்லவா? இதைப் பெருப்பமான செழிப்புள்ள வோர்தேசத்திற்கு மகிமையென்று அல்லது உயிரி ருப்பதற் கறிகுறி யென்று எண் னாமல் பெருமையாய் எண் னலாமா? ஒருவர் கிழக்கிலாவ து மேற்கிலாவது தம் ஜனங்களைச் சேவித்தற்காய்ப் பெற்றுக் கொள்ளுகின்ற பணம் எவ்வளவு பெரிய தொகையாயிருந்தாலும் குறைந்ததே. மேலும் ஒரு புத்த கத்தின் கிரயமாக, அல்லது பத் திரிகையின் கையொப்பப்பணமா க, அல்லது ஒருகூட்டு வியாபா ரத்தில் ஒரு பங்கின் கிரயமாக மி லைச்சாதிபார் முஸ்தபா காமி லுக்குக் கொடுத்த பணம் அவர் கள் தங்களுக்கே கொடுத்ததென் றெண்ணவேண்டும். இதுவரையி ல் இந்த முயற்சியுள்ள கல்வியுள் ள மனிதன் ஓர் வேளாண்மை யை வாங்கியிருக்கின்றாரென்று அல்லது வீட்டைக் கட்டியிருக்கி ன்றாரென்று நாங்கள் கேள்விப் படவில்லை. அவர் அட்வகேட்டி ன் தொழிலை அல்லது வேறு தொழிலகளை நடத்தியிருந்தால் அவர் அதிகமான சொந்தையும் ஆறுதலையும் சுகந்தையும் பெற் றிருப்பார். முஸ்தபா பாசூரவி ன் சிவிய சரித்திரத்தில் மிஸ்ரிக ளுக்குப் பிரயோசனமுள்ள பாட ங்களிருக்கின்றன. முஸ்தபா கா மில் பாசூரவைப் பார்க்கிலும் அதிகமாய்த் தம் விகிகளுக்குப் பற்றுதலுள்ள, தம் நேசருக்குப் பத்தியுள்ள தமது சத்தருக்கு விரோதமுள்ள, சந்தோசத்தை விட்டும் அகன்ற, சத்தமான கீர்த் தியுள்ள, தம் ஜனங்களுக்குப் ப லன்கொடுக்கத்தக்க சேவகம் செ ய்வதில் பிடிவாதமும் முயற்சியு முள்ள வெவர் மனிதனைக் கிழக் குத் தேசத்தில் நாங்களறியமாட் டோம். அவர் ஓர் கஹ்வா கடை

யில் அல்லது தவரணையில் தம் கா லத்தை அவமாய்ப் போக்குவதை ஆராவது கண்டதுண்டா? அற்ப காரியங்களில் அவர் தம் காலத் தைச் செலவழிப்பதை யாராவ து கண்டதுண்டா? அவருக்கு வி ரோதமான ஓர் வெட்கமானகாரி யத்தை ஆராவது கேட்டதுண் டா? அவர் அகந்தையுள்ளவரெ ன்று அவர்கள் சொல்லுகின்றார் கள். அவர் அகங்காரமுள்ளவராயின் அது அவருக்கே தீங்காகும். அவர் பேராசையுள்ளவரென்று அவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். அவர் அப்படிப்பட்டவராகவே இருக்கட்டும். ஏனென்றால் அவ ர் தம்முடைய சொந்த வேலைகளி லிருந்து பெற்றுக்கொள்ளுகிற ந யமும் பிறருக்கேயன்றி அவர் தம க்கல்ல, அவர் துணிந்தவரென்று அவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். அவர் அப்படிப்பட்டவராகவே இருக்கட்டும். ஏனென்றால் அது அவரின் நம்பிக்கையின் பலத்தை க்காட்டுகின்றது.

அவர் அவர்கள் சொல்லுகி ன்றபடி துணிந்தவராயிருப்பின் அவரைப்போன்ற துணிவுள்ளவர் கள் தன்னிஷ்டமானவொவ்வொ ரு சாகியிலும் பலரிருக்கின்றார் கள். அவர் தம் தேசத்தின் நன் மைக்காய் முயற்சிக்கிறதை மட் டானவர்கள் கண்டால் ஏன் அவ ர்கள் அவருடைய வழியில் தடை களை யுண்டாக்காமல் மட்டாய் நடக்கிறார்களில்லை? தர்க்கங்களி லும் குதர்க்கங்களிலும் தலையி டாமல் தேசங்கள் உயிரடைந்து முன்னேறலாமென்று கல்விமா ன்களும் இராச தந்திரிகளும் கூ றவில்லையா? கோபமூட்டுதலில் லாமலும் கடினமான போரில்லா மலும் ஒரு அரசாட்சியைத் திரு த்தக்கமென்று அல்லது அழி ந்துபோகின்ற வோர் சாகியை

எழுப்பி உயர்த்தக்கூடு மென்று அக்தாட்சிப் படுத்தப்பட்டிருக்கின்றதா? முஸ்தபா காமில்பாக்ஷா சில குற்றங்களுடையவராயும் பேராசையும் நாசாரிகருணமுமுள்ளவராகவும் இருப்பின் குற்றமில்லை. அவரால் கீழ்வரும் மூன்று பலன்களி்ருப்பது போதும.

அவர் புத்தியோடு கொள்ளும் தைரியத்தின் பலன்களை மிஸ்லிகளுக்குக் காட்டினார்.

தற்போது மிஸ்லி லுண்டாயிருப்பதும் பெரும நம்பிக்கையுள்ள துமான முயற்சியை அவர் எழுப்பியிருக்கின்றனர்.

அவர் தின்ஷாவே காரியத்தைப்போன்ற காரியங்கள் இனிமேல் நடத்தப்படாதிருக்கும் அளவுக்குத் தம் தேசத்தின் காரியத்தைப்பாதுகாத்தனர்.

[முற்காலத்தில் கனம். அறநரிபாக்ஷா அவர்கள் வளைகடிகாண்டி மிஸ்லிக்குச் செய்யத் துணிந்த உபகாரத்தை தற்போது தூவலைக் (பேரூ) கொண்டிம் நாவைக் கொண்டிம் தம் தேசத்திற்குச் செய்தற்கு முஸ்தபா காமில்பாக்ஷா அவர்கள் துணிந்திருக்கின்றார்கள். அந்தவுபகாரமாவது அள்ளிய ஆறுகையி்விருந்து மிஸ்ஸை மிட்சிச் செய்வதே. அறநரிபாக்ஷா அவர்களை இடைவழியிற், கைவிட்டவர்களைப் போன்ற மனிதர்கள் இன்னும் மிஸ்லி விருக்கின்றார்கள் என்றும், அது தன்னிஷ்டத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுமின்றகாலம் இன்னும் வரவில்லையென்றும் முஸ்தபா காமிலைக்குறித்துச் சொல்லப்படுகிறதாய்மேலே காட்டப்பட்ட செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. இக்காலத்தில் முஸ்லீம்கள் வரமும் எத்தேசத்தைப் பார்த்தாலும் அங்கு நன்றியினமே அதிகமாய்க் காண்ப

படுகின்றது. எல்லாக்குணங்களிலும் நன்றியுள்ளவர்களாயிருக்கும் குணமே விசேஷமானதென்பதை முஸ்லீம்கள் அறிந்துகொள்வது கடமையான காரியமாயிருக்கிறது. உலகத்திலுள்ள எந்தச் சாதியார்களும் தம்முள் தோன்றும் போபகாரிகளுக்கு நன்றியோடு நமஸ்காரஞ்செய்கின்றவர்களாயிருக்க முஸ்லீம்கள் மாத்திரம் தம் தேசத்திற்குல்லது சாதிக்கு பலன் கொடுக்கத்தக்க காரியங்களைச் செய்பவர்களுக்கு நன்றிகூறுதற்கு அல்லது பிரதியுபகாரஞ் செய்தற்கு அசம்மதப்படுவது மிக்க ஆச்சரியமான காரியம்: - பத்திராதிபர்]

நவீன புதினங்கள்.

1871ம் ஆண்டு கணக்கு க்கப்பட்டன.

நொற்றடி ஏறும் பட்டணத்தில் 5000 வீடுகளுக்குக் குடியாமல ஒழிந்திருக்கின்றன.

அமஸ்ட்டராம பட்டணத்தில் வருடமொன்றுக்கு நான்கு லட்சம் வைரக்கற்கள் வெட்டுகின்ற ஓர் காரகசால் யிருக்கின்றது.

1691ம் ஆண்டு 12 லட்சம் பவுனாய் ருந்த இங்கிலாந்து வங்கியின் முதல இப்பொழுது 1 கோடியே 45 லட்சம் பவுனாய் அதிகப்பட்டிருக்கின்றது.

வருட மொன்றுக்கு 1 லட்சத்து 20 ஆயிரம் பவுன் இந்திய அரசாட்சி அபுகானிஸ்தான் அரசாட்சிக்கு வதவிப் பணமாய்க் கொடுக்கின்றது.

1842ம் ஆண்டின் கொப்பிமை சட்டப்படி பிறிட்டெஷ் இராச்சியத்தின் பிரசரிக்கப்படுகின்ற புத்தகத்தின் ஒரு பிரதி பிறிட்டெஷ் மியூஸியமுக்கு அனுப்பப்படல் வேண்டும்.

ஒரு பருவமான மனிதனின் இருதயத்தின் ஒவ்வொரு தா தோட்டமும் 10 இறுத்தல இரத்தத்தை சிரந்தின் நரம்புகளுக்கு அனுப்புகின்றதாம்.

மடாம் தத்ரலீனி என்ற நாடகப்பெண் அமரிக்காவில் நாட்பதுமுறை வெளிப்படவும் ஒவ்வொரு முறைக்கு 400 பவுன் செலவு பெற்றுக்கொள்ளவும் பொருததற் செய்திருக்கின்றாள்.

சங்கையில் அன்னியர் குடியிருக்கு மிடங்களில் அபின் புலகப்பதைத் தடுத்தற்புப் பேசப்படுகின்றது.

தற்போது திருத்த பாடசாலைகளிலுள்ள சிபுலாகளின் தொகை ஒருலட்சம் குடிஜனங்களுக்கு இங்கலாந்தில் 15 பேர்கள், இஸ்கடலாண்டில் 22 பேர்கள், ஐயர்லாண்டில் 12 பேர்கள்.

கலிபோர்னியாவில் ஸந்தரோஸா என்னும் பட்டணத்தில் 200 ஜனங்க ளிருக்கக்கூடிய லோர் ஆலயமிருக்கின்றது, அது ஒரே விருகத்தகி, விருந்து கொட்டப்பட்ட மரத்தைக்கொண்டு கட்டப்பட்டதாம்.

இப்பொழுது 95 வயதுள்ளவராயிருக்கின்ற மெஸ். ஜோன் றீடாம் என்பவர் லீஸஸ்றரி லுள்ள வோர் கோயிலில் மணியடிக்கும்

தொழிலில் 19 வயதும் சேர்ந்து இங்கிலாந்தின் மூன்று அரசர்களின் கிரீடதாரணங்களுக்கு மணியடித்திருக்கின்றனராம்.

1900ம் ஆண்டு கம் றிடலாவல் என்பவர் பரிஸிவிருந்து தாசியாவுக்கு பலூனில் 1200 மைன் சென்றார், இதுவே பலூனில் சென்ற ஆக தூரமான பிரயாணமாம்.

ஜீவ வர்க்கங்களுள் திமிக்கலம் 50 வருடங்களுக்கும், கழுது 200 வருடங்களுக்கும், முதலை 300 வருடங்களுக்கும், யானை 100 வருடங்களுக்ககிகமாயும் சீவிக்கிருக்குமென்று மதிக்கப்பட்டிருக்கின்றதாம்.

பரிஸ்பட்டணத்தில் ஓர் கரூகசாலையில் வேலை செய்கின்றவ ளாயிருந்த ஜோடி என்ற பெண் தான் சேர்த்துவைத்த 400 பவு னையும் வங்கிரோட்டுகளில் அடிப்பில் ஒளித்து வைத்தாளாம். இதை யறியாத அவளின் மகள் அவ்வடிப்பில் நெருப்பைக் கொளுத்த நோட்டுகள் எரிக்கப்பட்டனவாம்.

டியுக்-ஆப்-போர்ட்லண்டு என் னும் பிரபுக்கு கேதன்னில் 1 லட்சம் ஏக்கர் நிலமும், ஐயர்சயரில் 17 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலமும், நோர்தம்பர் லாண்டில் 12 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலமும், நொட்டிங்ஹாம் சையரில் 10 ஆயிரம் ஏக்கர்நிலமும், மிட்லாண்டில் 5 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலமும் இருக்கின்றனவாம்.

இற்றூலீயி விருந்து அமரிக்காவுக்குப் போய் குடியேறுகின்ற மனிதர்களை சூதானுக்குத் திருப

பிவிடுதற்கு முயற்சிக்கப்படுகின்ற தராம். அங்கு பஞ்சுண்டாக்கப்படுவதால் மிவியன் கணக்கான ஜனங்களுக்குத் தொழிற் கிடைக்குமென்று நம்பப்படுகின்றது.

ஜப்பான் தேசத்தில் இறந்தவர்கள் தலைகள் வடபக்கமாய் வரவே அடக்கம்பண்ணப்படுகின்றார்கள். அப்பக்கமாய் சீவனோடுள்ள ஜப்பானியர் உறக்கமாட்டார்கள்.

ஜஸ்லண்டு தீவில் நூறு வயசுள்ளவர்கள் அதிகப் பெயர்களிருக்கின்றார்கள்.

உலகத்தில் 270 எரி மலைகள் இருக்கின்றன.

வட அத்தலாந்திக் சமுத்திரத்தில் உறைநீர்த்தீவுகள் 200 வருடங்களுக்கு நிற்குமாம்.

உலகத்திலுள்ள தேசங்களுள் இற்றுவியிலேயே அதிக நாடகசாலைகள் இருக்கின்றன.

நோர்போக்கிலுள்ள எட்வர்டு இராசா அவர்களின் ஸண்டிபிள்கம் மாஸிகைக்கு வருடத்திற்கு 7000 பவுன் கூலி வருகின்றது.

அப்பல் பழமுண்டாகும் காலத்தில் கனடாவிலிருந்து நூறு மிவியன் அப்பல்ஸ் புறதேசங்களுக்கு ஏற்றுமதியாகின்றன.

பொன் நாணயம் செய்வதில் பிரிட்ஷ் அரசாட்சிக்கு 10 பவுனுக்கு 5 பென்ஸ் அல்லது மிவி

யன் பவுனுக்கு 200 பவுன் நயம் கிடைக்கிறது.

ஆக நீளமான சுருட்டுகள் பிசிப்பைன் தீவில் செய்யப்படுகின்றன. அவற்றுள் சிலவற்றின் சீளம் 18 இஞ்சு.

ஜனவரி மாதம் 28ந் திகதி பிரிட்ஷ் பார்லிமெந்து அரசர் அவர்களால் திறக்கப்படும்.

என்பத்து மூன்று வயதுள்ள ஜோஸப் பிப்பஸ் என்பவர் தாம் பிறந்த விட்டிலேயே தமது சிவிய காலம் முழுதிலும் வசித்துத் தாம் பிறந்த அழைலையே புதிதாய் மரணித்தனராம்.

கரும்பிலும் பீட்ரூட்டு என்னும் கிழவகிலும் மாத்திரமல்லவேறு 190 விதமான மரவகிலும் சீனி இருக்கின்றதாம்.

றுசியர் அறுபத்தாறு வயதை யெட்டிய பொழுதே பருவமான வராய்க் கவனிக்கப்படுகின்றார்.

1572ம் ஆண்டு இங்கிலாந்தில் வீணர்கள் மரணத்தைக்கொண்டு ஆக்கினை செய்யப்பட்டார்களாம்.

மகா பிரித்தானியாவிலிருந்து வருடாந்தம் 25 ஆயிரம் டன் தகரம் ஏற்றுமதியாகிறது.

யுத்தக்கப்பலில் நெருப்புத்திரி வைத்திருப்பது நியாயப்பிரமாணத்துக்கு விரோதமான காரியம்.